

Çarsaf

10 MART 1976

250 KURUŞ

SAYI: 13

Gücü
pek yaman,
yaptırmayanın
hali duman

**CİNSEL
BÜYÜLER**

NEHAR
TUBERK

- MÖHÖM DEEL!...

Şeref!...

ÇETİN EMEÇ

GIK" demeyip gazete okuma alışkanlığını hâlâ yitirmedinizse; mutlak bir şaşkınlığın sarsıntısıyla titriyorsunuz şu sıra.. Olayların tezgâhında, topu topu iki haberin keçi boynuzudur, haftalardır çiğnediğiniz: Biri rüşvet konusu... Öteki Mobilya, Sunta, ya da Yahya olayı..

İkisi de birbirinden berbat, ikisi de insanlığımız hesabına utanç verici.

Oysa, daha kısa pantolon ya da örgülü saçla doladığınız devrede, bilincinizin temeline çakmak için nelerle uğraştıklarını bir hatırlasanıza. Tam da kafa ütüsü halinde..

Kafa ütüsü diyorum. Çünkü yılların ötesine uzanan görüntüden şimdi elinizde buruşuk bir paçavra kalmıştır. Eski inançlarınız da, baştan aşağı alabora..

Aslında, tabiat dersinde öğretirler. Fakat, konu insanla ilgili mi ilgili ya; sık sık çıkar karşınıza: Yaşamak için, kişinin neye ihtiyacı vardır?

İlk akla gelen sudur, yiyecektir. Bizim gibi katığı daima sorun olmuş ülkelerde, yiyecek kavramını ekmek temsil eder. Yaşamı sürdürmenin ilk şartı midelerde "Guk" gurultusu çınladı mı, kursağına iki lokma ekmek indirebilmek "Guk" zili çaldı mı iki damla su sızdırır.

Doğal ihtiyaçlar, işte bu iki ana halka çevresinde zincir ördülür.

Uyku gelir, kişinin ardından. Sonra dışarı çıkma. Derken giyinme, örtünme; nihayet para.

BAZISI, şeref kavramını da ekler bunlara. Ve bakarsınız, şeref kimisinin de öyle ağır basar ki, bütün hepsini gölgeleyiverir. Ama şeref için tenlikle benimseneni. Göstermelik mal olarak yakaya ilâştirilene değil..

Yemeseniz de, içmeseniz de, uyumasanız, örtünmeseniz ve paradan hiç mi hiç nasibinizi alamasanız da, bir tutam şerefle idare edebilecek, varlığını yalnız onunla sürdürebileceğiniz gibisi..

Oylesine hassas ve değişken bir konudur ki şeref, tam bir tanımlaması da yapılamaz.

Bazısı için şeref çalmamaktır, çırpmaaktır..

Bazısı için Beyoğlu caddesinden geçerken karısına, kızına yan gözle baktırmamak...

Bazısı için kendine laf söyletmemek, yaptıklarına toz kondurtmamak..

Ama bazısı için, şeref hiç mi hiç anlamı yoktur.. Böylesinin kitabında pisiklik ana ilke, vurdumduymazlık büyük meziyet, gemisini kurtaran kaptan politikası gerçek hünördür. Bir kafanın anlayış ölçüsü, gelip bu noktaya demirini atması bir kez! Artık ondan her şey beklenir. Ve o kafanın kemik kutusunda taşınan beyinden diğer uzuvlara en olmadık buyrukların yayılması, hiç sürpriz sayılmamalıdır.

Şeref kavramını defterinden silenini yapamayacağı yoktur: Yok.. Yok..

Zeytin diye, keçi bokunu o ihraç eder. İşportasından alışveriş etmek gafletinde bulunursanız, onun elidir altı sıralara çürüğü istifleyip üstüne mostralıkları

dizen.. Çengelindeki atı, merkebi kıymalayıp koyun diye o aktarır pazar torbanızın içine. Piyasada darlık yaratan, karaborsanın karasından milyonlar vuran yine odur..

Hedefine ulaşmak için neler yapmaz ki: Eğilmek, el öpmek, haysiyetini ayaklar altında çiğnetip, çıkar uğruna secdelemeye varmak. Rüşvet almak, karı satmak, gerekirse kendi karısını sunmak.. Ve arada, mobilya diye eloğluna sunta soğuşturmak.. Suratına tükürdükleri zaman "Yarabbi şükür, yağmur yağıyor" diye hamd ü sena edebilmek. "In ulan o kürsüden aşağı" diye haykırdıkları zaman, hiiiiç duymamak; duymazlıktan gelebilmek. Kırk milyon insanın manevi balgamını suratında hissederek hissederek polislerin ortasında savaş kazanmış kumandan edasıyla dımdık yürüyebilmek. Günlerce gazetelerin megafonu pabuç kadar harflerle arandığını avaz avaz haykırdığı halde, bilmezlikten gelebilmek.. Dudaklarında sahte bir hayretin büzüklüğüyle "Allah Allah! Beni mi?" diyebilmek.. Bütün bunlardan sonra da kural, düzen ölçüsü; ve, insanı insan yapan ne varsa hepsini boşlayabilmek...

KAFAMIN köşesine çengellenen bir şeref sözcüğünden çıktı, bütün bunlar. O da nereden?

Adamın biri, bir Fransız, altmış yıllık ömrünün son deminde tökezlenir: İflâs eder.

Oysa çevresinde, oldum olası saygınlık uyandırmış, eşi ve ailesiyle hep bir mutluluk tablosu halinde boy göstermiştir. Boy da, boy hani: 1 m 92.. Kapı gibi bir adam, kapı gibi bir servet... Karşıdan bakınca da, kapı gibi bir istikbâl...

Ama felek; ah felek... Bilirsiniz; kimine kavun yedirir, kimine kelek... Buncağıza, önce kavun yedirecek. Sonra sırf kelek...

Sonuç mu? Borç gırtlığı aşmış, ceza evine girmesi kaçınılmaz olmuştur. İçeri tıklaması da, artık gün meselesi...

Ne yapsın; hemen aile meclisini toplar. Gerçek acıdır. Soyadlarına leke sürülmüştür bir kez. Tüm ihtimaller incelenir. Yıllar sonra zamanın örtüsü bu pisliği gözlerden gizlese de, onlar, vicdanlarında bu şerefsizliği sindiremeyeceklerini anlarlar...

Toplantıya altı kişi katılır. Baba, ana, iki delikanlı oğul, kayınvalide, bir de yaşlı hala. Karar ne olur biliyor musunuz: Toplu intihar..

Uygulama görevini baba üstlenir. Ve altı kurşunda işi bitirir: Altı kişiye, altı kurşun. Sonuncu da kendisine..

YERYÜZÜNDE şerefine herkeslerden düşkün bir millete, şu fahişeler cennetinden örnek getirmek, pek üzücü belki. Ne yazık ki, gerçekler ve haşır neşir yaşadığımız olaylar, bunu gerektiriyor.

Eloğluna bakıyorsunuz, onun gözünde şerefsizlik, ömür çizgisinin son kertesidir..

Bizde de, sözde adam sınıfından adamlar. Üstelik baş bile olmuşlar.

"Şeref"... diyorsunuz..

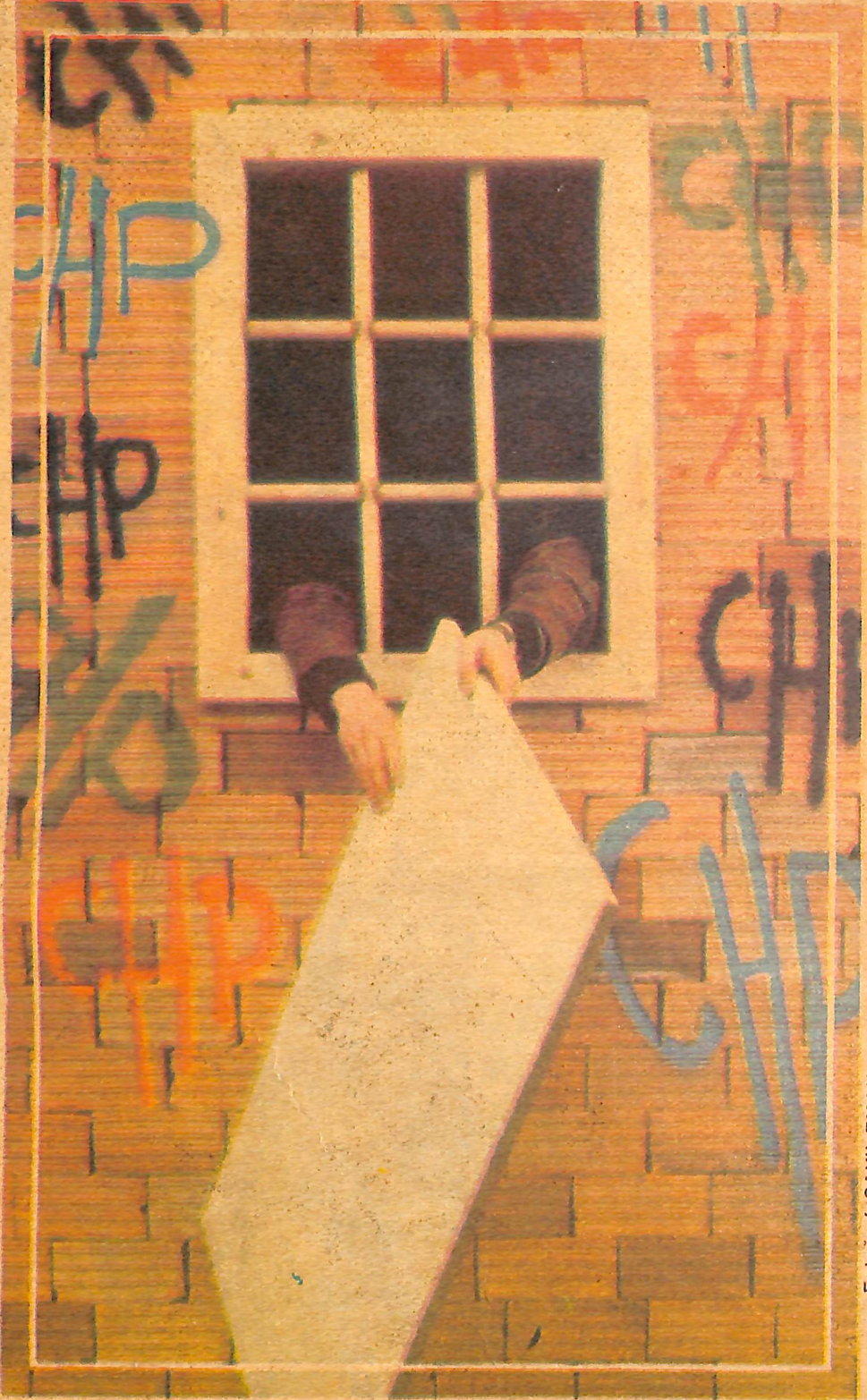
Gözleri dalıyor, çıplak alınları kırışıyor, okkalı gerdanları titriyor.

"Haaaa" diyorlar, bir görüntüyü geçmişin kuyusundan çekip çıkarıyormuşçasına... "Hatırladım, hatırladım.. Hani Beşiktaş'lı bir Şeref vardı: Bombacı Şeref, o değil mi?"

Yaaa!...0!...0!...0!...

Çarşaf MÜZESİ

Üç buutlu karikatürler dizisi: 13

SUNTA DIŞARIDA KALDI!...

SEMIH BALCIOGLU

Fotoğraf: SAYIL EMAN

SÖZCÜKLERİN İÇ DÜNYASI

ORUÇ ÇAKMAKLI

Gel... Gel... Gel... HANİMİŞ YAHYA'NIN AMCASI!...

Görülüyor ki, Türk amcasının bu vatana büyük hizmetleri dokunmuştur. Türk milleti çok şey borçludur Amcaya... Meşhur sözdür: Amca, baba yarısı... En azından "Babanın üçte biri!"

Ama amcadan yana insanın talihi olmalı. Meselâ benim bir Eyüp amcam vardı. Neler çekmiş ve neler çektiymişti fakir.

"Sadrazamın sol tarafından düşmüş" diye bir söz vardır ya... Bu da, Ankara'daki kodaman, kalantor, oturaklı amcaların yeğenleri için söylenmiş bir söz...

Gelgelelim, gelmiş geçmiş tüm amcaların en kralı, en şahanesi "Süleyman Amca"dır.

Minik Yahya'nın kucağına ilk verdiği gün, "Sülü Amca" sırtında jaketatay, başta melon şapka Nazmiye Yengeyi resmen istemeye gidiyordu. Yakasında da, yanakları gibi yusuvarlak açmış pembe bir Isparta gülü!... Minik yeğen, Sülü Amcanın pembe gülüne asılıp koparınca Süleyman Bey şehadet parmağını ağzında ıslattıktan sonra duvara sürtmüştü:

"İşte buraya yazıyorum!... Bu çocuk büyük işadamı olacak! Mutlak bir gülyağı fabrikatörü... Bakın gülü nasıl da ezip ezip kokusunu çıkarıyor" demişti.

Biraz sonra küçük fabrikatör, amcasının çizgili pantolonunu feci surette ıslatmıştı! Yavrucağ yere bırakılınca da, amcanın siyah melon şapkasını, çocuklara çok lüzumlu bir eşyaya benzetip içine girmiş, üstüne oturmuştu... Ve neticede olan olmuş küçük ve masum gülyağı fabrikatörü edeceğine etmişti melon şapkaya!.. Mis gibi kokan gülü, elinde tutarak.. Yeğeni yüzünden, çok garip duruma düşmüştü Sülü Amca... Kalabalık karşısında...

Ama ondan sonra pembe yıllar başlamıştı Isparta'da... Minik yavru boy atıyordu. Şiire ve sigaraya başlamıştı. Amcası, her rastladığında kendisine soruyordu:

"Ülen köftehor!.. Dersler nasıl geliyor?.. İki kerre iki, kaç eder?..."

"Üç eder amcacığım" deyince; böyyüyük bir aferin alırdı amcasından....

Tabii aferin Yahya!... % 25 vergi iadesi, dörtten çıkınca ne kalır elde? Amca, gene böyle yeğenin hatırını sorduğu bir gün, Yahya atıldı:

"Mobilyacıla başladım Amcacığım" dedi... "Ne dolaplar yapıyorum, ne dolaplar!.. Bir dolap da sana yapayım amca!..."

Amca şiddetle reddetmişti: "Biz şimdi memlekette 'kendi dolabını kendin yap!...' politikası uyguluyoruz. Hariçten gazel ve dolap istemiyoruz... Sen de öyle hareket et. Kendi işini kendin yap... Kendi çişini kendin yap, başkasına yaptırma. Geçti o günler..."

Halbuki Yahya çoktan yapmıştı o işi... Yani kafiyesini!...

Dünya, amcaların parmağında döner. Bu vatan, amcalara çok şey borçludur... İşte Amcazade Hüseyin Paşa. İşte Cemal Nadir'in Amca Bey'i... Ve işte, amcaların en kralı: Yahya'nın amcası...

Yazan: HIKMET FERİDUN ES

AMCANIZ var mı sizin; amcanız?... Hapı yuttunuz yoksa... Rabbim kimseyi amcadan yetim kılmasın... Amin!...

"Dayı'nın sadece ismi çıkmıştır. İki de bir insana sorarlar: "Ankara'da dayın var mı?" diye. Ama, siz siz olun, amcadan şaşmayın. Dünya, amcaların parmağında döner çünkü.

Dayı, insana günde bir kez lazım olur... O da, köprüyü geçerken...

Amca, insana hergün, her dakika ve her yerde... İstanbul'da, Ankara'da, Karadenizde, Ereğli'de...

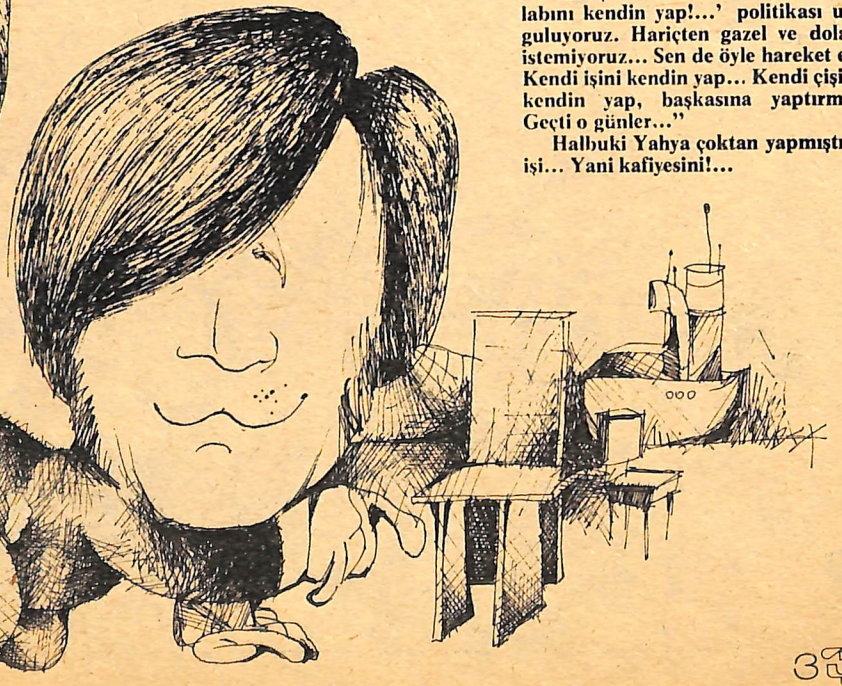
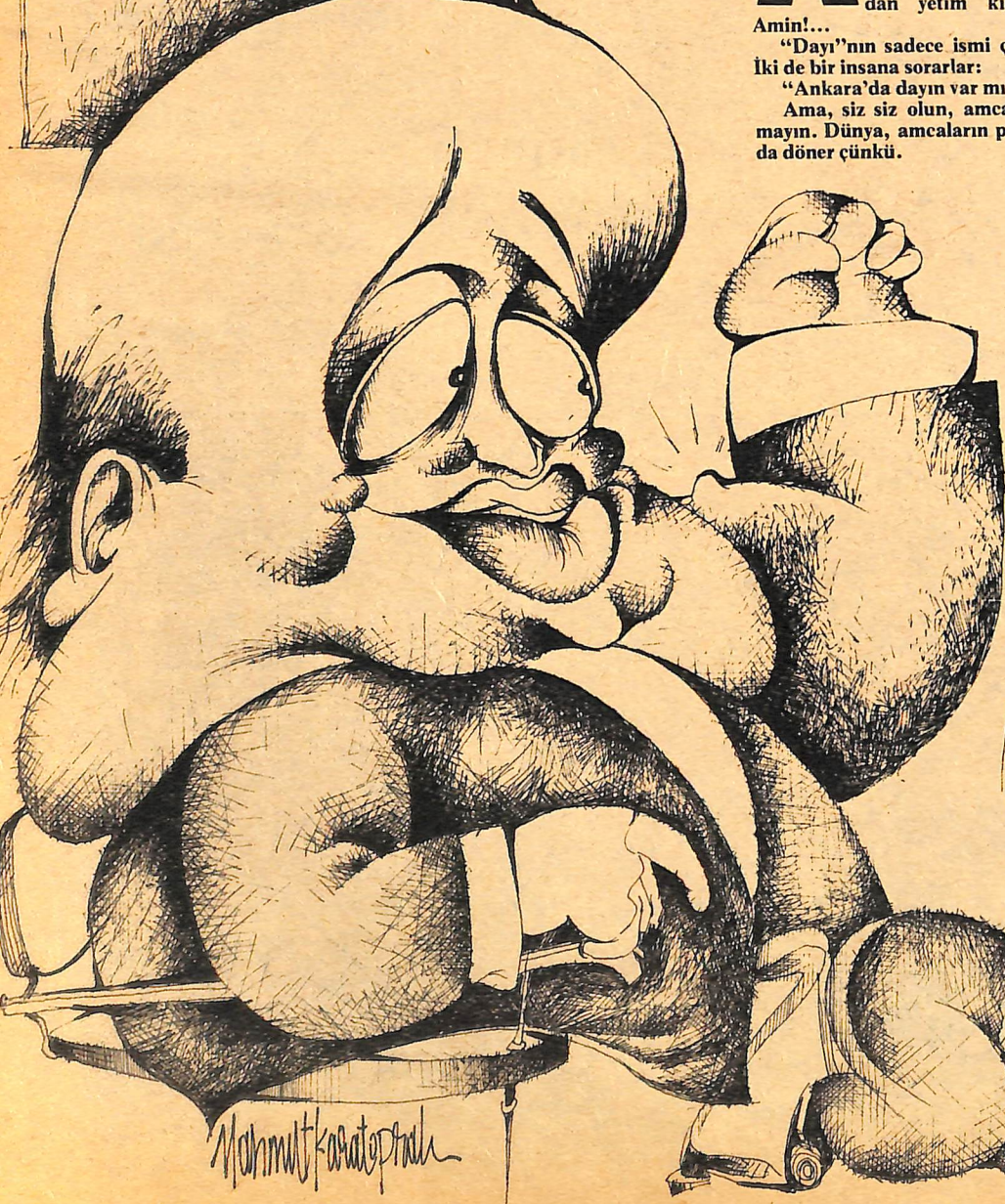
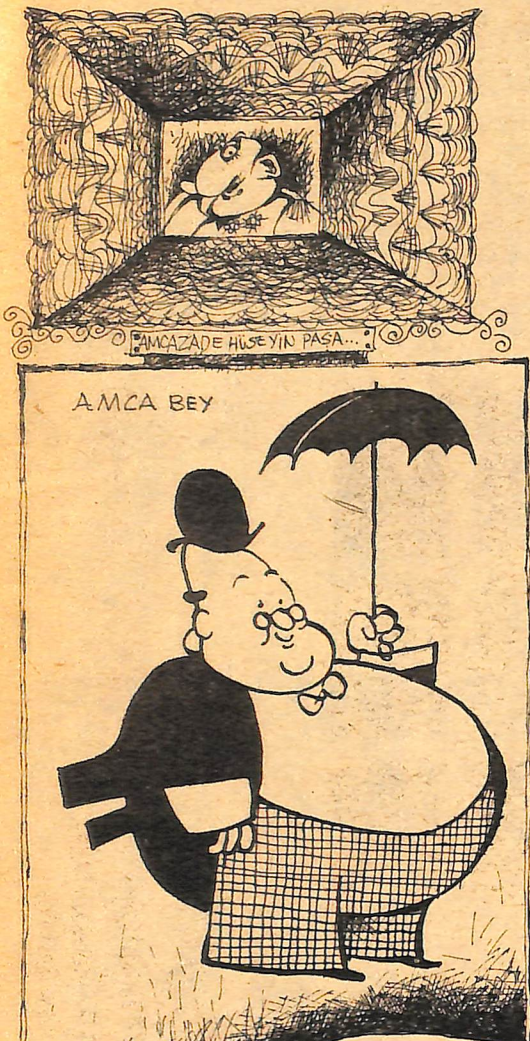
"Meşhur Türk Amcaları" ansiklopedisine bir göz atsanıza...

Ne ünlü amcalar vardır bizim şanlı tarihimizde... İşte büyük Cemal Nadir'in amcası... Çizgiden Nasreddin Hoca: Amcabey... Hem karikatürist, daima söylerdi: "Babamdan görmedim, onun bana ettiği babalığı. Ben, Amcabey sayesinde geçiniyorum..."

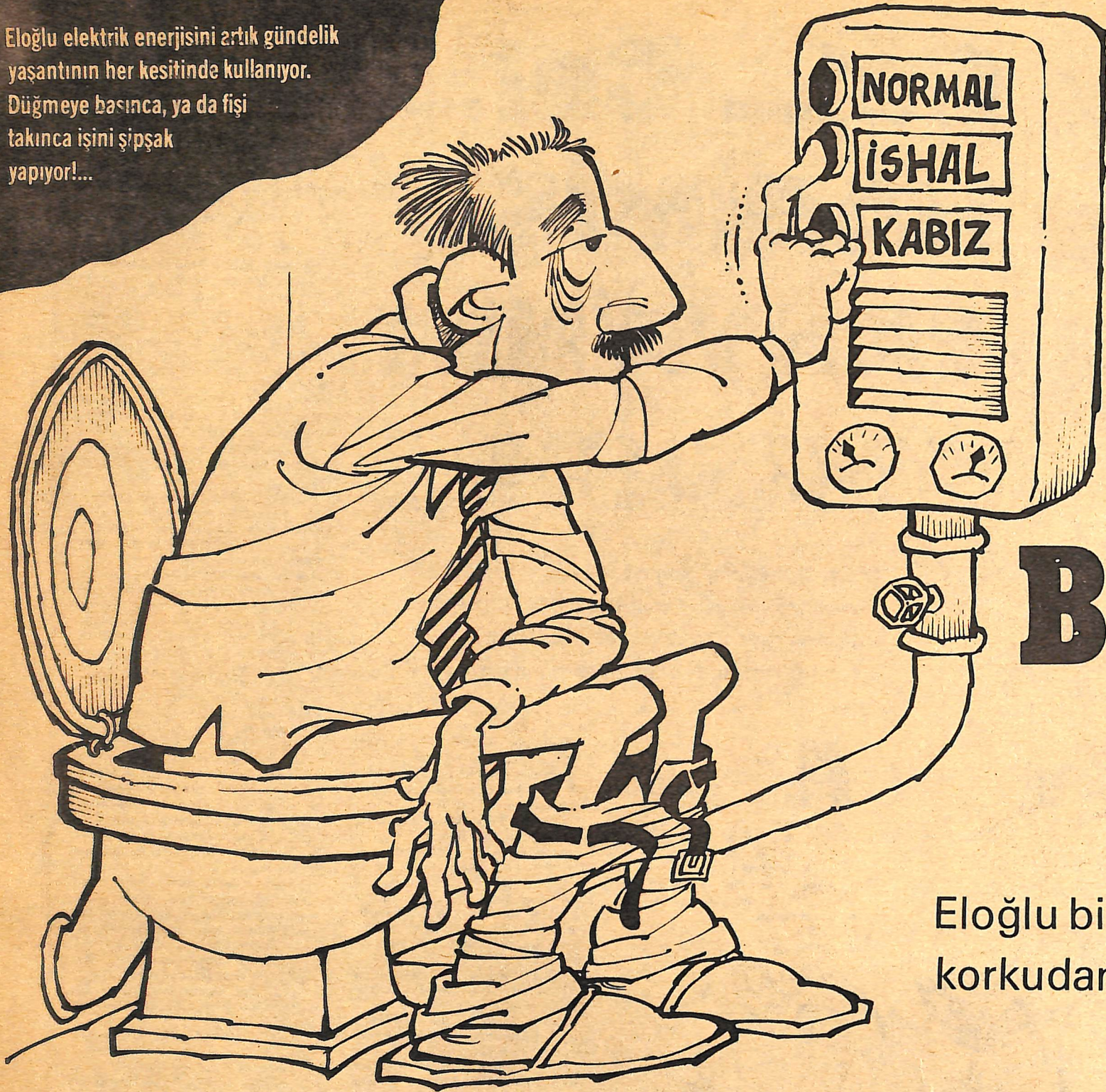
Koca "Akşam" gazetesini batmaktan kurtarmıştı, bu dazlak başlı şişko Amca!...

Yahya'cığının kulakları çılasın.. Nerede Cemal Nadir'in amcası; hani miş Yahya'nın amcası?...

Haydi, "Doktor Amca", "Kaptan Amca" gibi bugünün ünlü TV amcalarını bir yana atalım... Ya hergün vapurla Boğaz'da yalisının önünden geçtiğimiz, Amcazade Hüseyin Paşa?

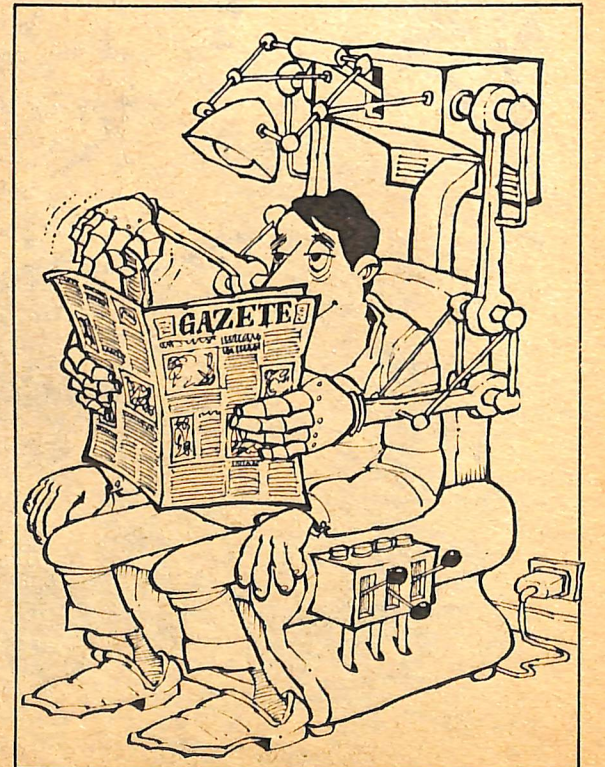
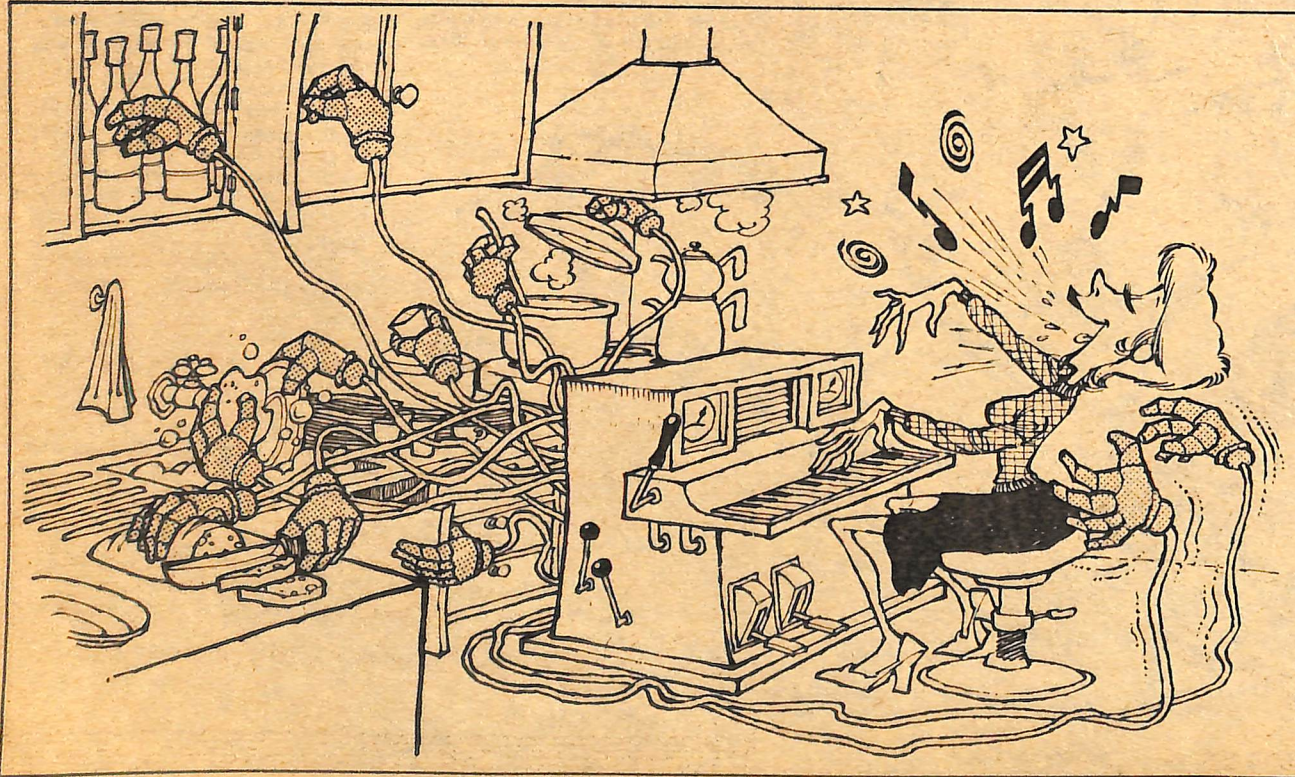
Eloğlu elektrik enerjisini artık gündelik
yaşantının her kesitinde kullanıyor.
Düğmeye basınca, ya da fişi
takınca işini şipşak
yapıyor!...

TAK FİŞİ BİTİR İŞİ...

Eloğlu bizi görse
korkudan kaçır çışi

Çizen: BÜLENT ARABACIOĞLU

Yahya'nın
durumu

GEÇEN hafta, kamuoyunun dikkati iki nokta üstünde toplandı. Bunlardan biri Ankara'daki bacaların kurumu, öteki de yirmi beş yaşındaki Yahya'nın durumudur.

Anlaşıldığına göre ne bacaların kurumu, ne de Yahya'nın durumu öyle kolay kolay düzelmeyecektir.

Ekspertiz raporları Yahya'nın daha altı aylık bir bebekken aklına milyon olmayı koyduğunu belirtmektedir. Yahya, emeklediği günlerde oynasın diye önüne atılan boş makaraları zümrüt, yakut ve pırlanta olarak görüyor, kıçını yıkadıkları ibriğe transatlantik, helâ takunyalarına da ihraç edilecek mobilyalar olarak bakıyordu.

Yahya'nın dünyasında bütün maddeler değişik biçimlere giriyor, değişik değerler alıyordu.

Örneğin sigara izmaritleri uçak, oturduğu oturak incili bir taht, sobanın dibindeki odunlar gül ağacından yatak odası takımları oluyordu.

Yahya, daha bir yaşındayken mevcut eşyayı onlara yakıştırdığı hayali niteliklere göre, sağa sola satmaya başlamıştı.

Boş makaraları elmas niyetine iki milyona, ibriği gemi niyetine yedi yüz milyona, oturağını da taht niyetine elli milyona ihraç etmeye kalkmıştı.

Yakınları, bu büyük iş dehasıyla övünüyorlar:

- Yahya, takunyalarla odunları da mobilya niyetine okut yavrum; okut tosunum, diyorlardı.

YAHYA, iki yaşındayken dünya pazarlarında ünlü bir satıcı olmuştu. Amerika'ya volfram madeni diye ayva çekirdeği, İtalya'ya atlas niyetine ölmüş kedi kuyruğu, İsveç'e de kuru üzüm adı altında keçi boku satmıştı. Gerçi bunları ne Amerika, ne İtalya, ne de İsveç yutmuştu. Ama zaten Yahya'nın dehası ihracat üstüne değil, ihracat yapar görünüp yerli hükümetten prim almak üstüneydi. Bu konuda:

- Yerli hükümetin verdiği prim, yabancı ülkenin sağladığı kardan çok daha fazla, diyordu.

Yakınları:

- Yaşa Yahya, bu yaşta bu zekâ akıllara seza, diyorlardı.

Yahya, üç yaşında mide gazı, dört yaşında kesilmiş ayak tırnağı, beş yaşında deniz köpüğü ticaretine yöneldi. Yerli hükümet onun sırtını sıvazlayıp, teşvik primlerini ödedikçe milyonlar kazanıyordu. Sık sık da mobilya namıyla kuru odun ihraç ediyordu. Kime mi ihraç ediyordu? Lihtenştayn, çıkmaz sokak beş numarada oturan bir avukata. Avukat, amcasının arkadaşı olan bir işadaminin adamıydı. Yahya, avukata ihraç ediyor, amcası Yahya'ya aferin diyor, primden gelen paralar da ortada bölünüyordu.

Bu mekanizmayla çok hızlı bir kalkınma başlamıştı. Ancak bir seferinde durum çakılır gibi olunca, amcası Yahya'yı haşlamıştı:

- Ulah Yahya, senin dehanı anlayacak kimse yok, bir parça budala görün oğlum, yoksa nazar değecek şana, demişti.

Yahya, yaptıklarına nazar değmesin diye sık sık budala gibi görünmek istiyordu. Örneğin:

- Biz oduna da, kütüğe de, kazığa da hep mobilya deriz. Onlar bizim mobilyalarımızdır. Herkesin mobilyası keyfince-dir, buna kim karışır, diyordu.

Durum o hale geldi ki, Yahya artık her şeyi mobilya olarak görmeye başladı. Kırık ampul görünce:

- Mobilya, diyordu.

Komşu teyzenin yün büktüğü örekeyi görünce:

- Mobilya...

Hattâ bir sabah bir kısrakın peşinden koşan bir aygırın fazlalığını görünce de, parmağını uzatmış:

- İşte, kol kadar mobilya, diye bağırıyordu.

Mahalle bekçisi de bu yanlışlığa öfkelenmiş, komiseri çağırmıştı...

TARTIŞMA uzun sürdü. Bazıları Yahya'nın parmağıyla gösterdiği yere bakarak:

- Doğru efendim, bu bir mobilyadır, diyorlardı.

Bazıları da sadece:

- Oha, diyorlardı.

Bu yüzden, Yahya'nın durumu zorlaştı. Yakın çevresi:

- Yahya tüy oğlum, tüy evlâdım, demeye başladı...

Şimdi kamuoyu, yazı tura atıyor: Yahya tüyecek mi, tüymeyecek mi?..

Amcası Yahya'ya "Ne halt ettin kerata?" diyecek mi, demeyecek mi?..

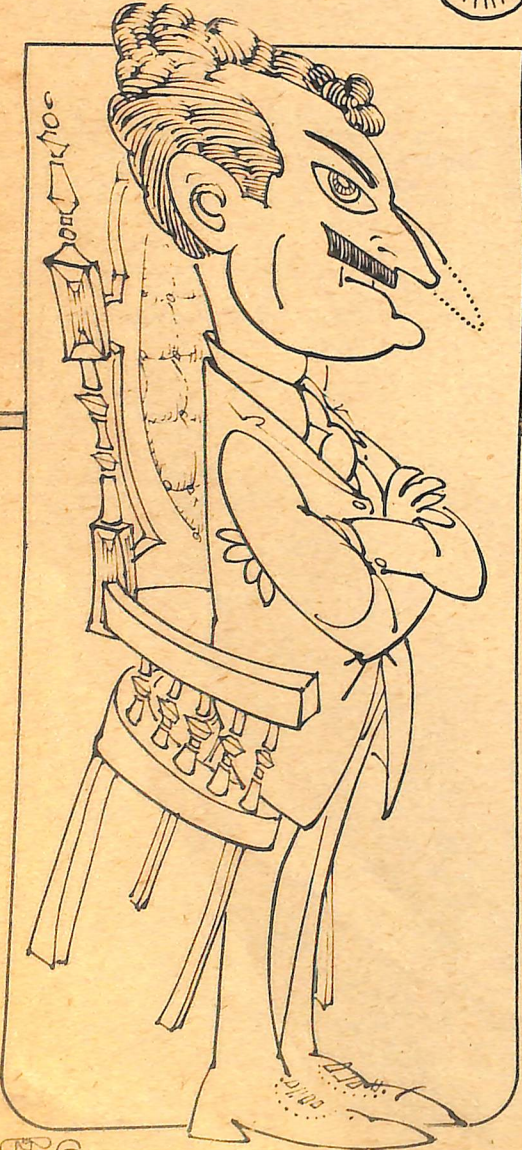
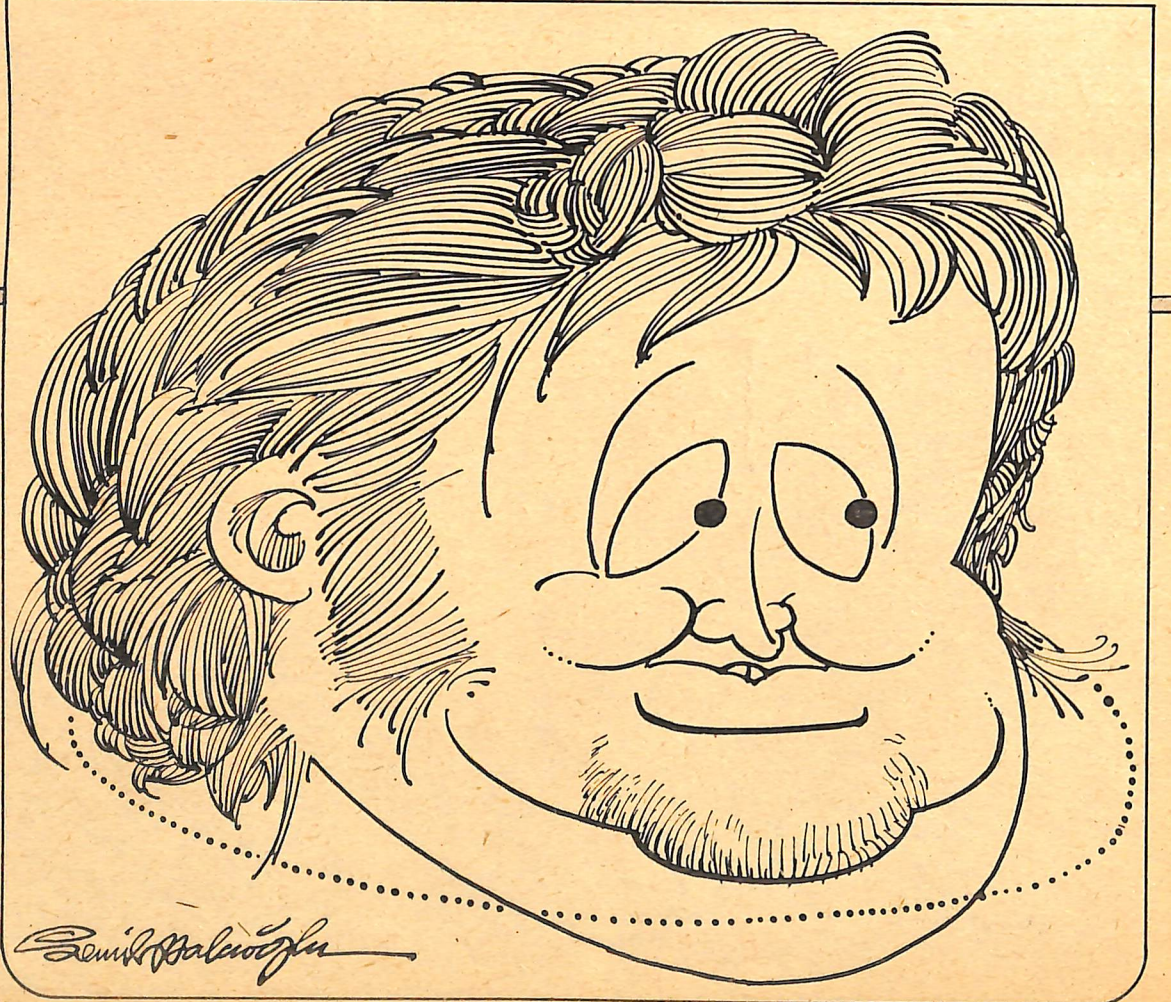
Buna bir regülatör almanın zamanı geldi artık!...

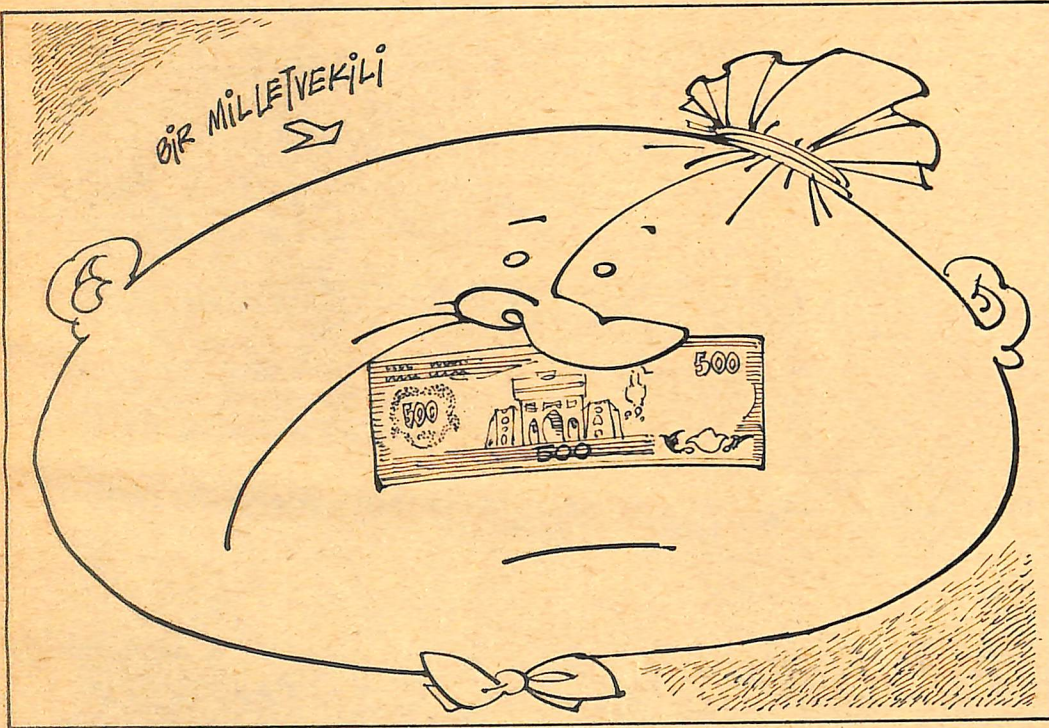
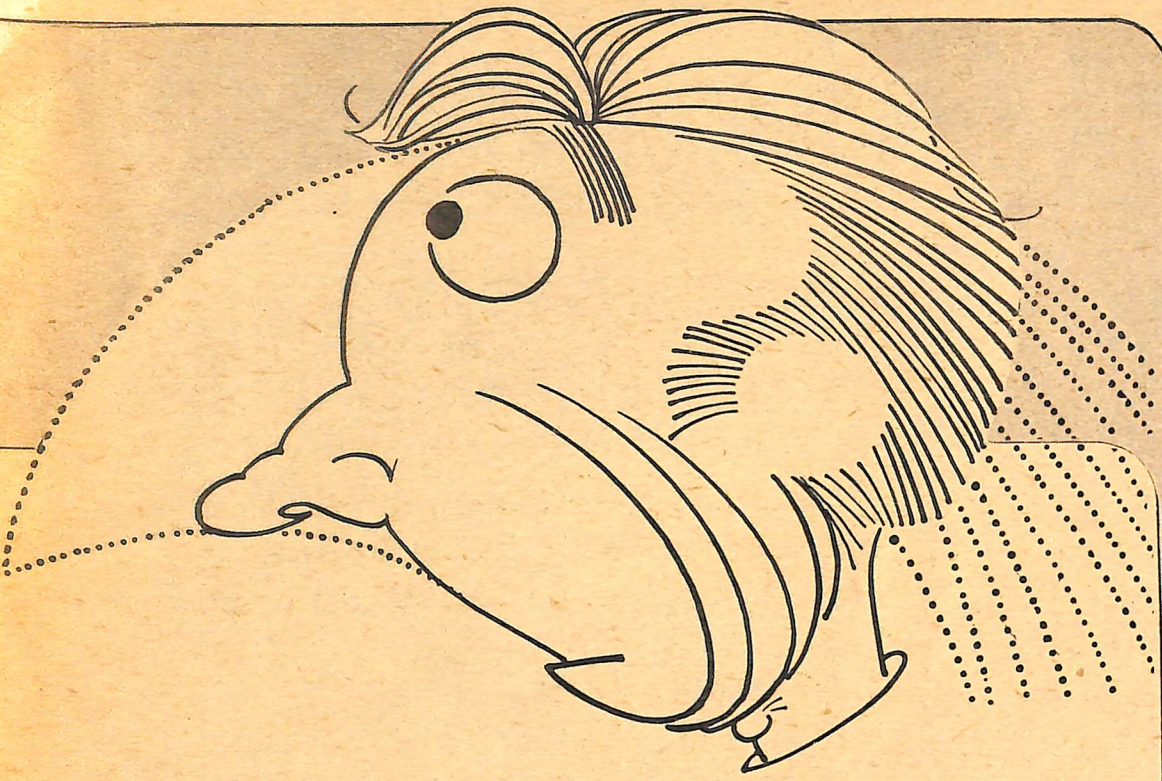
POLİTİK ESTETİK

Denton Cooley isimli bir uzman geldi geçen hafta Amerika'dan . Estetik, plastik ve de sosyetik ameliyatlara en kazuet tipleri bile fıstıklaştıran bir doktor bu Denton Cooley.. Tabii, fırsatı kaçırmadık, ünlü doktoru yakaladığımız gibi, soluğu Ankara'da aldık!.. Ve de hepsi birbirinden güzel olan politikacılarımızı, bir kat daha güzelleştirmek için, ötelerinden berilerinden ince ince hacamatladık... içlerini bilmiyoruz ama, dışları hayli güzelleşti galiba!..

Çizen: Semih BALCIOĞLU

3 HAFTADA MİLYONER OLMANIN PRATİK YOLLARI

Genel
dağıtım:
Karadeniz
Ereğlisi.

Yakın zamana kadar Isparta çarşısında omzunda halılarla: "Sihirli Halılar!" diye dolaşarak ticaret hayatına atılan genç iş adamımız ve 20. yüzyılın en büyük harika çocuğunun kaleminden çıkan bu emsalsiz dev eser, yeğenlerine okutulmak üzere tüm Türkiye amcalarına önemle tavsiye edilir.

Kitap 3 ay garanti-
lidir. Yani, bütün okur-
ların milyoner ola-
cakları garanti olun-
maktadır. Eserin son
sahifesine geldiğiniz
zaman tuttuğunuz
toprak altın, kavradı-
ğiniz sunta mobilya
olur.

Böyük eserin
mukaddimesinde kıy-
metli yazar şöyle de-
mektedir:

Şair Yahya Kemal
Beyatlı vaktiyle bir
"Sessiz Gemi" kaldırdı
Babıâli'den.. Kazandı-
ğı para: 20 TL.

Biz de kaldırdık!..
Bir sessiz gemi. Kara-
deniz Ereğlisi'nden...

YAHYA KEMAL DEMİREL

M
MUHALEFET
yayınları

BEST SELLER SERİSİ

no:001

3

**HAFTADA
MİLYONER
OLMANIN
PRATİK YOLLARI**

Aldığımız para: 20 milyon T.L.
Kitaptan edeceğiniz istifadeyi
bundan ölçebilirsiniz...

Yazarın yüksek müsadelerine da-
yanarak, eserdeki pırlantalardan biri-
ni aşağıya alıyoruz:

"Kilosu ne olursa olsun, amcanızı
sırtınızda 7 kere Kâbe'ye götürüp ge-
tirseniz gene de onun hakkını öde-
yemezsiniz?...Ödemeli sipariş kabul
edilir..."

Kiminin hayali geniştir:
"Nurlu ufuklar" diye nutuk-
lar atıp, güllük, gülistanlık
bir ortam yaratıp, hayalinden
toz pembe bir ihtilal yapar.

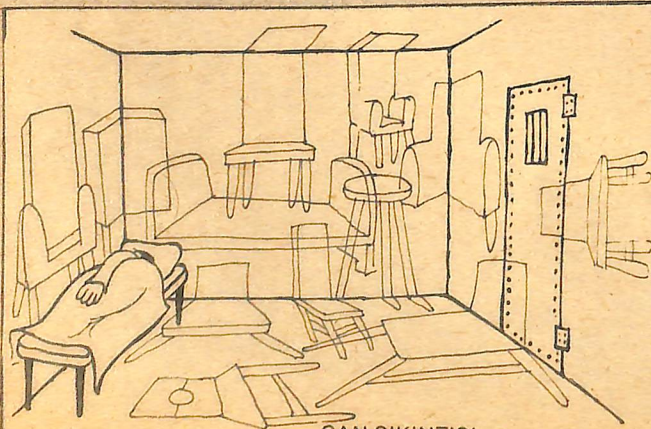
Kimin hayali geniştir:
Suntayı mobilya yerine koyup

ve bu işi kitabına uydurup bir
güzel ihracat yapar.

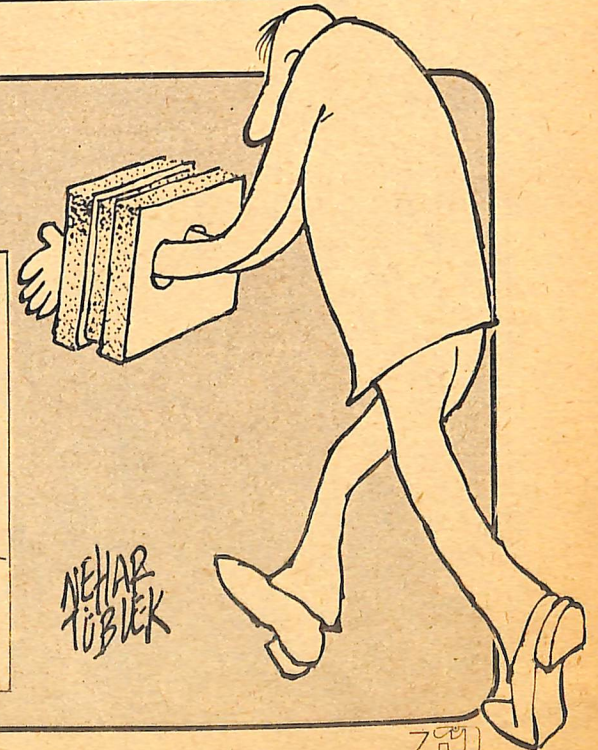
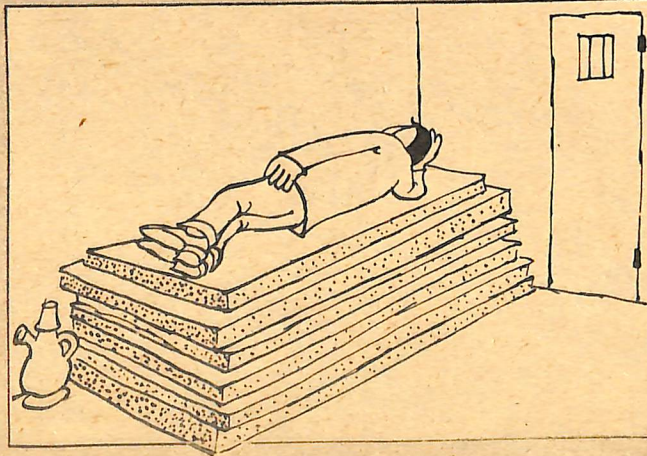
Fakat, hayal kurmak iyi
değildir. Kurulan hayali zem-
berek, bir gün gevşeyebilir.

Ve kimini CUNTA, kimi-
ni de SUNTA kodese gönde-
riverir!...

Kimini cunta çarpar, kimini sunta...

CAN SIKINTISI

NEHAR
TÜBİK

TV'nin bu EN KRAL dizisine ve
Siyam gezisine cumburlop diye
dalıyoruz... Ve de KEL ile başı
derde giren ÖĞRETMEN'e
saygı duyuyoruz...

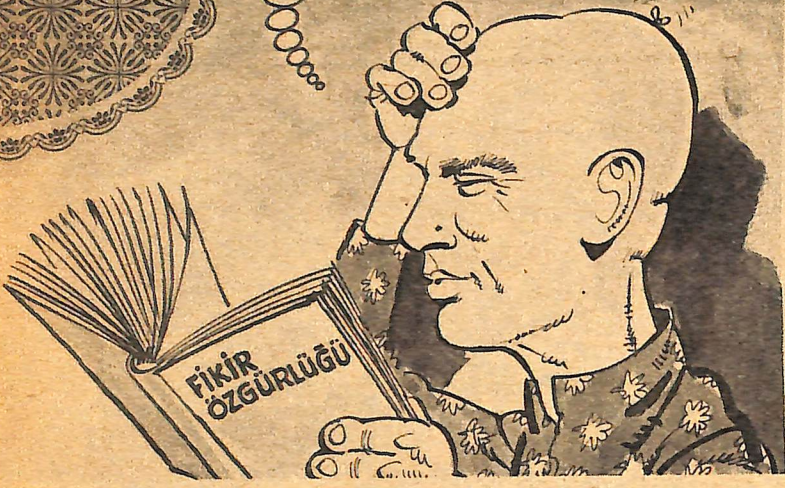
EN

KRAL VE BEN

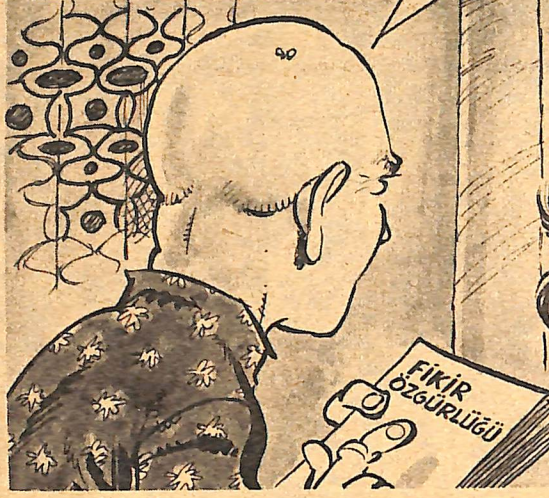
Yazan: Kandemir KONDUK Çizen: Bülent DÜZGİL

BU NE BİÇİM KİTAP BE, İÇİNDE HİÇ RE-
SİM YOK ... ACABA ÜSTÜNDE NE YAZIYOR ?..

HAAAH... İYİ Kİ GELDİNİZ ÖĞRET-
MENİM. ŞU KİTABIN ADI NE ?..

"FİKİR ÖZGÜRLÜĞÜ".NER-
DE BULDUNUZ ?.. BU
KİTAP BENİM. BUGÜN
ÇARŞIDA YITİRMİŞTİM ...

FİKİR ÖRGÜZ... ÖSKÜR...ÖKSÜRÜK...ÖFF...NEYDİ ?

FİKİR ÖZGÜRLÜĞÜ ... YANI, KİŞİ-
NİN İNANDIĞI FIKRİNİ, HİÇBİR
ŞEYDEN ÇEKİNMEDEN, KORK-
MADAN AÇIKLAYABİLMESİ ...

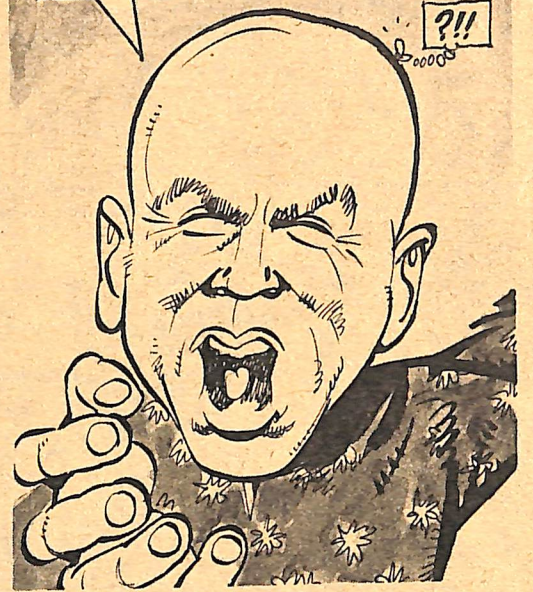

OHA ... OHA ... YANI, BENİM
SİYAM'LILARIN ANASINI AĞLAT-
TIĞIMI SİYAM'LILARIN BANA
KORKMADAN SÖYLEYEBİLMESİ Mİ?

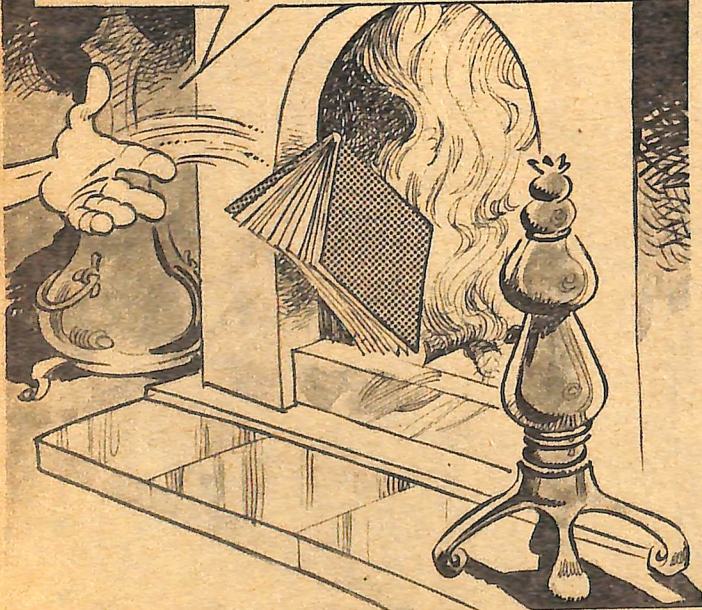

ELBETTE ...

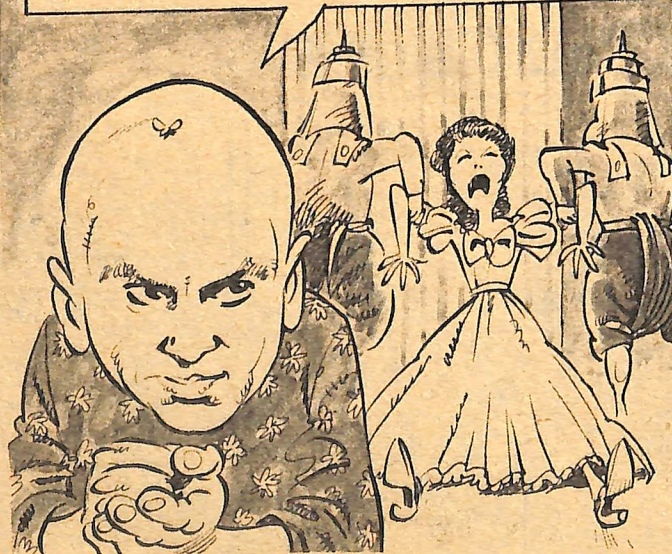
YEMEZ!.. VAR MI LAN
ÖYLE ŞEY ... MADEMKİ
BEN KRALIM, İSTEDİĞİ-
Mİ YAPARIM ...

BÖYLE ZEHİRLİ FİKİRLERİ VA-
TANDAŞLARIMIN ÖĞRENMEMESİ
İÇİN, BU KİTABI CAYIR CAYIR YAK-
MALIYIM ...

BU KİTABI BULUP DA İÇİNDEKİLERİ
ÇAKMAYANLARI DIŞARI SALMALI ...
BU GİBİ YAYINLARI OKUDUĞU İÇİN
ÖĞRETMENİ İÇERİ ATMALIYIM ...

GERZEK YÖNETİCİLER
BAŞTA OLDUĞU SÜRE-
CE; ÖĞRETMENİN KA-
DERİ BU, N'AAPALIM ...

SON

tipler

CETİN ALTAN

HOCANIN KUZUSU...

OLDUKÇA yaşlıydı. Ama dinç bir yürüyüşü, dinç bir sesi vardı. Şakaklarıyla ensesini üç numarayla aldırır, beyaz saçlarını da arkaya doğru tarardı. Kaşları kırçıl ve gürdü. Galiba bazen, azıcık da bıyık gibi burardı kaşlarının ucunu.

Gazetenin içinde sırında yelek, aptes almıya gider gibi kolları sıvalı, öyle dolaşırdı. Kendisine:

- Vay hocam merhaba, diyenlere, tesbihli eliyle yerden alaylı bir Osmanlı selâmı verir.

Odası sedirli, semaverliydi. Duvarlarda eski yazılar, masasında eski biçim hokkalar, kamış kalemler vardı.

Galiba biraz da inat olsun diye, eski kafa bir Osmanlı gibi görünüp yaşama inatındaydı. Kartal'daki çiftliğine istasyondan eşekle giderdi. Kurban bayramlarında da kurbanları kendi kesip yüzerdi.

Her sabah aynı tren ve aynı vapurla inirdi İstanbul'a. Akşamı da yine aynı vapur, aynı trenle dönerdi. Yol boyu çevresini belirli bir yolcu grubu kuşatırdı ve o yaşlı bir üstat edasıyla, hutbe hatibi gibi, eski anılarını anlatırdı onlara. Sesi, her yerden duyulurdu.

Vaktiyle Mustafa Kemal'e karşı çıktığı, biraz Sarayı, biraz da İngilizleri tuttuğu için, Cumhuriyetin ilk yıllarında dışarıya sürgün edilmişti. On yedi yıl kalmıştı Paris'te. Gündüzleri garaj işçiliği, bulasıkçılık yapıp, geceleri tiyatrolara giderdi...

Çok güzel Fransızca konuşurdu. Ama okuyucuları ile

hayranlarına Avrupalı yönünü pek göstermez, onlara daha çok Farsça, Arapça, Osmanlıca beyitler okumayı, Kur'an yorumları yapmayı tercih ederdi.

Hemen o kuşağın bütün yazarları gibi renkli ve alaylı bir anlatımı vardı. Alaturka musikiden Ali Paşa pilâvına, Hafızdan, Sadî'ye, Molière'den Damat Ferit kabinesine kadar her telden çalar, bin bir değişik konu üstünde çeşitlenmeler yapardı.

Ve, çok geniş bir kültürün aşık atılmaz bir virtüözümüş gibi görünmeye bayılırdı.

Oysa, neyi ne kadar bildiği pek belli değildi ve genellikle hiç bir kaygı duymadan tatlı tatlı atardı.

SEVERDİM onunla konuşmasını. Başbaşayken, çok daha içten olurdu:

- Boşuna harcıyorsun kendini. Burdan bir bok çıkmaz. İleri fikir mikir diye çırpınacağına, azıcık dinden diyanetten dem vursan, bütün millet peşine takılırdı.

Ama başkaları varken ses tonunu değiştirir, tepeden pozlarla bilgisizliğimin altını çizmek ister gibi tasavvufdan, divandan söz açardı. Sonra da azıcık bana bakarak:

- Şimdiki gençler bunları bilmezler, derdi.

Bir gün Ali Ulvi ile otururken, sırında yelek, sıvalı kollarıyla, hızlıca odama girmiş:

- Yahu sen bilirsin: Şu "Tercüme Bent" ile "Tercüme Bent" ara-

sındaki farkı söylesene, demişti.

Ali Ulvi, çok şaşmıştı buna. Ben de gerek konu, gerek vezin, gerek biçim olarak, arasındaki farkı anlatmaya çalışmıştım. Oysa Divan edebiyatındaki nazım şekilleri, onun dükkânına ait mallardandı.

En sevdiğim hikâyelerinden biri Tamburi Cemil'e ait olan anısıydı.

Bir yaz gecesi sabaha karşı bir havuz başında arkadaşlarıyla Tamburi Cemil'in tamburunu dinlemişlerdi. Ufukta fecir söküyordu. Ortalık derin bir huşu içindeymiş gibi sessizdi. Tamburi Cemil, kendinden geçmiş çalıyordu. Tamburun "İnleyen nağmeleri" dalların yapraklarından havuzun sularına ve boynu bükük güllere perde perde dağılarak, bahçenin sonsuzluklarında yankılanıyordu.

Derken, bir bülbül gelip konmuştu havuzun kıyısına. Çit çıkmıyordu.

Ve bülbül, Tamburi Cemil'i dinliyordu.

Aynı hikâyeyi ikinci anlatışında bülbül havuzun kıyısından kaldırmış Tamburi Cemil'in omzuna kondurmuştu.

Üçüncü anlatışında da, tamburun sapına kondurdu.

- Hoca, tamburun sapı sallanır, bülbül kolay duramaz orada, demiştin.

- Gözlerimle gördüm efendim, durdu, diyordu.

Ben ise:

- Hoca, bülbülün sesi bize güzel geldiği için, tamburun sesi de bülbüle niçin güzel gelsin, diyordum. Bülbül musikiyle uğraştığı için öyle ötmüyor ki, ötüşü öyle olduğu için öyle ötüyor...

Hoca, beni çok ham ve anlayışsız buluyordu. Bu kadar katı bir gerçekçilik ne musikiden, ne şiirden, ne bülbülden anlardı.

Ve ben, ne derseni diyeyim, bülbül o gece Tamburi Cemil'in tamburunun sapına gelip konmuştu.

SEVĐĐİM başka bir hikâyesi de, Mısır'a ait bir anısıydı.

Vaktiyle Mısır'da bir gece kulübüne gitmiştim. Sahneye çıkarılıp güzel bir kadınla kurdelerle süslenmiş erkek bir eşek çıkarmışlardı. Ve kadın müziğe uyarak eşekle sevişmişti.

- Yahu yapma hoca, olacak şey değil bu, diyordum.

- Vallahi oldu, diyordu.

Nasıl olduğuna dair de teknik bilgiler veriyordu. Eşegin organını kıvrıp kuyruğunun altından çıkarınca olabilmiş. Oyle söylüyor, ısrar ediyordu.

Yine Mısır'da aynı kulüpte, mayolü bir adam, elinde su dolu koca bir leğenle çıkmış sahneye...

Adamın mayosunun kıcı yusuylarak açılmış. Leğeni yere koymuş. Orkestranın trampetleri çalmaya başlamış.

Ve adam çömeliş kıcıyla leğendeki suyu sonuna kadar içine çekmiş, sonra yine leğene geri püskürtmüştü. Üç, beş kez tekrarlamış bu numarayı. Bütün salon alkıştan inlemiş.

Ben hep:

- Yahu hoca olmaz böyle şey, diyordum.

O:

- Gözümlle gördüm efendim oldu, diyordu.

Olabileceğini kanıtlamak için de Borazan Tefvik'i örnek gösteriyordu.

Borazan Tefvik de orasıyla borazan çalardı. Onun için Borazan Tefvik derlerdi ona.

Hocada, hikâye çoktu.

Gençliğinde İttihatçılar kendisini tutuklayıp bir bodruma atmışlardı. Bodrumda bir de deli vardı. Deli parmaklarıyla alt dudağına vurarak "Bir bir bir bir" yapıyordu. Hoca deliyi

görünce endişelenmişti. Azıcık uyumıya kalksa delinin ne halt edeceği belli olmazdı. Onun için önce delinin gözünü korkutmak gerekiyordu.

Hoca:

- Şöyle gerildim gerildim, diyordu, delinin suratı budur diye yanağına bir Osmanlı tokadı aşkettim.

Deli tokadı yiyince, parmaklarıyla dudağında "Bir bir bir" yapmaktan vaz geçmiş, gidip bir köşeye sinmişti.

Hocanın bir başka özelliği de, alaturka musiki konserleriyle tiyatrolara gitmek ve ertesi gün sütununda eleştirileri yazmaktı.

Pek tatlı yazardı bu eleştirileri. Örneğin Tennessee Williams'dan şöyle bahsedirdi:

- Herifin biri saçma sapan bir şey yazmış. Adı da Teneke Williams mı neymiş. Çok sıkıldım, uykum geldi. Piyesin kahramanı azgın bir herif, kahrısı ortalıktan kaybolunca bo-

yuna baldızına saldırıyor. Böy-

le rezillikleri piyes diye oynatıyorlar. Ne ar kaldı, ne haya..

GAZETEDE maaşların artacağı, yahut ek bir maaş verileceği söylentileri çıkınca, kolları sıvalı, bana gelir: - Doğru mu yahu bu, diye sorardı. - Doğru galiba hocam, derdim.

Bileğini bükerek salları: - Movado, derdi. Hiç sanmam, geçen yıl da öyle dediler, aslı çıkmadı...

Bir gün Refik Halit'i, Doğan Nadi'yi, beni çiftliğinde kuzu yemeğe davet etmişti.

Sıcak bir yaz günüydü. Bahçenin bir köşesinde bütün bir kuzu, bir kazığın ortasında döne döne pişiyordu. Ortalığa mis gibi kokular yayılıyordu. Ağacların altına bir sofra hazırlanmıştı.

Güle, şakalaşa konuşuyorduk.

Sonunda oturduk sofraya. Kuzuyu cızırdaya bızırdaya getirdiler. Hepimiz, filmlerde gördüğümüz gibi kuzunun şöyle bir ırgalanınca parça parça ortadaki langere düşeceğini sanıyorduk.

Hoca, adamları ve sonunda hepimiz, kuzunun takılı olduğu sırığı sofranın üstünde sallamaya başladık. Kuzu bir türlü dağılıp dökülüyordu. Hoca parmaklarıyla işe girişmek istedi. Yine olmadı. Sonra bıçaklarla davrandık. Bıçaklar en ufak bir parçayı bile kesemiyordu. Evden daha büyük bıçaklar getirildi. Zar zor kuzu parçalandı. Ama pişmemişti, çiğdi. Hepimiz tabaklarımızdaki parçayı lokmalara bölmek için dişlerimizi sıkıştırmış uğraşıyorduk. Refik Halit ayağa kalkmış abanıyordu.

Kimimiz eti eline almış ısırmaya çalışıyordu. Kimimiz kuzunun yenmezliğini görünce salataya yönelmişti.

Hoca bozuntuya vermiyordu, ağzında, bir türlü yutamadığı, bir parça eti dolaştırı dolaştırı:

- Hiç de fena olmamış, diyor.

Dönüşte Doğan:

- Keşke kuzu yerine şu hocayı yeseydik, demiştin.

Ben:

- Canım Doğan, demiştin, hoca karttır, nasıl yiyecektik...

- Karttır ama hiç değilse pişkindir...

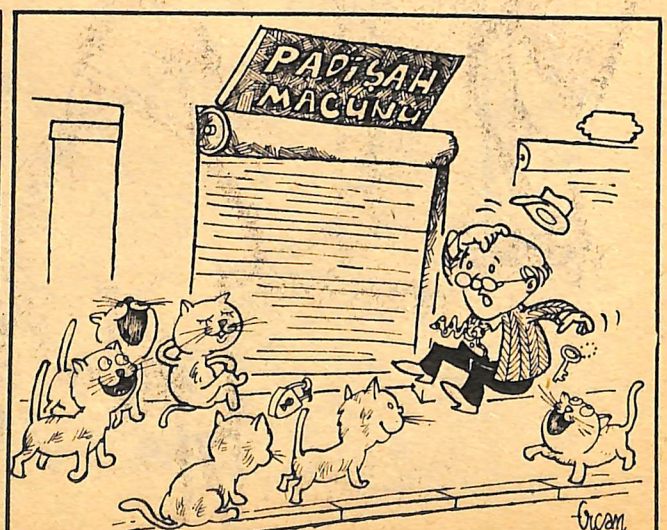
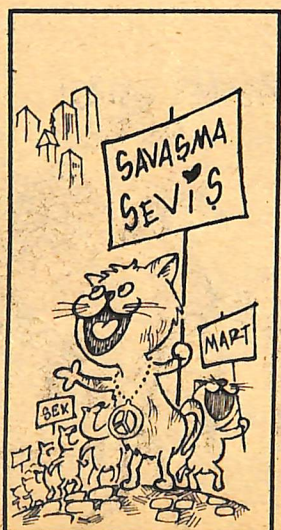
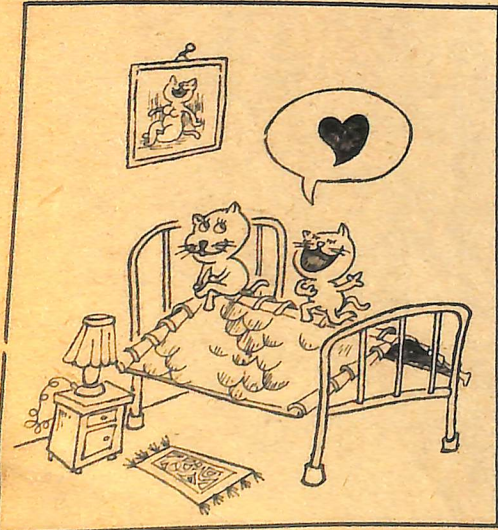
Eskiden yazarlığın böyle cümbüşlü yönleri, nükteli, takılmaları sohbetleri vardı...

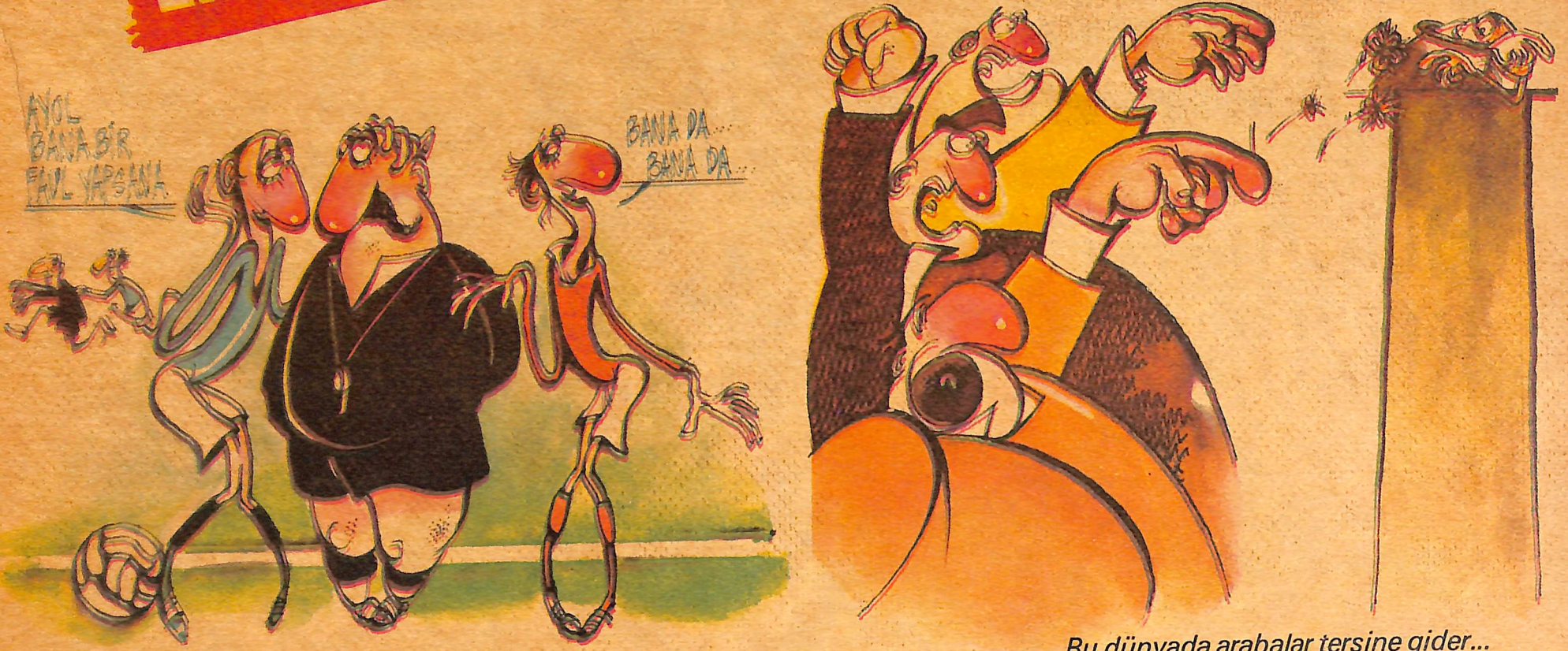
Şimdi ise nereye gitssek bütün konuşmalar biteviye:

- Demirel düşer mi, düşmez mi?

Siyaset tutkusuna, konuşma zevkini hocanın kuzusuna döndürdük. Eveleyip geveliyoruz, ama karnimizi pek doyurmuyor...

MART KAPIDAN BAKTIRIR KEDİLERİ AZDIRIR...

EKSTRA**Çarsaf**AYOL
BANA BİR
PAİL YAPSANABANA DA...
BANA DA...

*Bu dünyada arabalar tersine gider...
Garson, müşteriye eksik hesap çıkarır.
Ve Meclis tutanakları şu cümlelerle donanır :*

*"Meclis'te gül buketi gösterenin
ben ağzına... çikolata koyarım..."*

*"O buketi alır, sayın
avradınızın ellerinden öperim..."*

*"Sayın Başkanım!.. Orhan
Birgit, yine sıranın altından bileğini
sallayarak, çiçek işareti yapıyor..."*

TERSİNE DÜNYA

tv

'de "Tersine Dünya"yı seyre-
tiniz mi?...

Adam bir sabah evinden çıkıyor.
Taksim'e doğru ilerlemeye başlıyorki,
ne görsün?... Bütün insanlar, geri ge-
ri yürüyorlar. Otomobiller geri geri
gidiyor. Doktorlar, hastalarına mua-
yene ücreti ödüyorlar. Garsonlar,
müşteriye kazıklamak şöyle dursun,
hesabı eksik çıkarıyorlar. Birahane-
lerde, içtikçe, bardaklardaki bira ço-
ğalıyor!...

Bütün hayat tersine akan bir ne-
hir halinde!...

Bunların karşısında adam, evvelâ
dehşete düşüyor. Sonra, deli olup
kahkahalar atmaya başlıyor.. Nihâ-
yetinde de, bu ters giden dünyaya alı-
şıyor, uyuyor...

Aferim doğrusu!... Zaman sana
uymazsa, sen zamana uy.. Değil mi
efendim?...

Bu tersine dünya, hakikat haline
girdiği gün, biz de isterseniz şöyle bir
Meclis'e kadar uzanalım.. Bakınız,
bütçe tartışmalarının sonuna da ye-
tiştik.

Ne hararetili konuşmalar!....

A.P'den Ali Bey:

-Reiz Beyfendi!... C.H.P. sırala-
rından bizlere sarı, turuncu, pembe,
sıklamen, renkli güller gösteriyorlar..
Dikkatinizi çekirim... Buket buket

Meclis girişi

güç çekiyorlar bizlere....

Veli Bey (C.H.P.):

-Sayın başkanım!... Onlar da
bize karanfil çektiler ama.....

Ahmet Bey (A.P.):

-Öncelikle bizlere bu şerefi tanı-
manızı istirham ederiz Sayın baş-
kanım... Lütfen evvela onlar bizim
karanfillerimizi kabul buyursunlar.
Sonra da en derin teşekkürlerle, biz
onların sıklamen güllerini...

Başkan (Tokmağını vurarak):

-Sayın Ahmet!.. Sayın Memet!..
Sayın Hasan!... Sayın Helvayı
basan!... Sayın Cafer!... Sayın Halı-
kırleten!... Sonra hepinizi mükâfat-
landıracağım ama... Hepinizin gülle-
ri karanfilleri, mimozaları, karşı par-
tilere takdim kılınacaktır efendim.
Merak buyurmayınız.

Sıralardan bir ses:

-Ben, o gül buketini çekenin. Ağ-
zına.... Çikolata.. Orkide koyayım, e
mi?.....

Ben de, o karanfil demeti çeke-
nin.. Sayın avradının, ve muhterem
validesinin o nermin ellerinden pus
ederekten... Efendime söyleyeyim: O
karanfil buketini alıp, muhterem av-
rat hanımefendinin yan cebine soka-
rım!.. Anlarsınız ya...

Başkan- (Tokmağını vurarak):

-Sayın Ahmet!... Sayın Memet!..Sa-
yın Ali !.. Sayın Veli!... Sayın Şa-
ban!.. Sayın Ramazan! Sayın Bayram!
Aşırı nezakette ileri gidiyorsunuz
efendim. Bu yüzden çok vakit kaybe-
diyoruz... Birakalım artık, bu çiçek
ve konfeti savaşını. Ve, kürsü önüne
hücum ederek, sarılıp sarılıp birbiri-
mizle öpüşmeyi de azaltalım. Biraka-

lım bunları gol atan futbolculara!..

Sıralardan bir ses:

-İşte işte Sayın Başkanım!... Bakı-
nız C.H.P'den gene bize gül göster-
diler.. Bakınız şu zat.. Arka cebinden
bir buket çıkardı... Ne olacak.. Bül-
büller siz de... Bahar kelekleri siz
de... Kanaryalar siz de...

-Ben o sümbülleri alırım da...

**Başkan (Tokmağını kıvrarcasına
vurarak):**

-Sayın arkadaşlar.. Yüksek Mec-
lisi, çiçekçi dükkânına döndürdünüz
efendim.. Rica ediyorum, Meclise çi-
çek sokmayalım artık.

-Sayın Başkanım... Sayın Başka-
nım.. Bakınız Orhan Birgit sıranın
aralığından saatini gösterir gibi,
yumruğunu sallamak sureti ile çiçek
işareti yapıyor!.. İşte aynı hareketi
tekrar etti... Bir daha yapsana baka-
yım!...

**İsterseniz Meclisten çıkıp, bir destad-
yuma uğrayalım: Galatasaray - Fe-
ner maçının son dakikaları..**

İçeriden sesler geliyor:

-Erkek hakem!.. Erkek oğlu erkek
hakem!...

**Mecliste olduğu gibi stad kapısın-
da rakip klüp taraftarlarının birbir-
lerine atmaları için satılan fulyalar,
karanfiller, güller.. Bir gazete alıp
manşete göz atalım isterseniz. Bakınız
ne yazıyor:**

**Yahya Kaptan'ın gemisi Ereğli li-
manından kalktı.. Gemiye yüklenen
suntalar gittiği limanda mobilya çık-
tı!...**

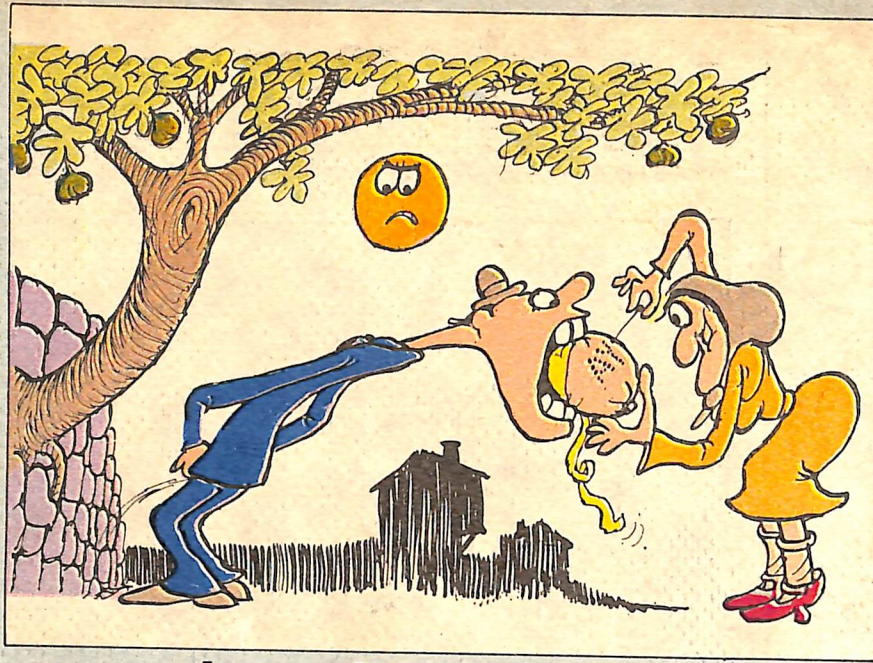
Ama etrafınıza da bakınız hele...
insanlar ters ters yürüyor!...

Tüm bahıklar da, kavaklara tır-
manmakta.....

Yarıda kalma

TEKLEME BÜYÜSÜ

KADINI veya erkeği lungdu - mık durumundayken yarıda bırakmak için bir kavonozdaki geyik sütünün içine 9 arpa tanesi, biraz bayır nanesi, bir tutam ördek kakası, 2 tırnak makası, 3 tel domuz kılı, 1 meşe yaprağı, 1 de hamam tarağı konarak, kavonoz küle gömülür. Yedi gün sonra, Yedi uyurlar uyanmadan, bu kavonoz külden çıkartılıp boş bir kovaya konur ve gece yarısı büyü yapılacak kimsenin evinin önüne giderek, kovadaki kavonoz tangur tungur sallanır. Böylece, içeride lungdu mık durumundakiler gürültüden şaşırır ve "N'oluyor?" diye fırlayıp cama tırmanır. Böylelikle de işleri yarıda kalır. Üç gece aynı şey yapılırsa, evdekilerden biri "Nedir ulan senden çektiğimiz" diyerek büyüçünün kafasına bir saksı gönderir. Büyücü papazı bulur ve böylelikle büyü bozulmuş olur...

Ayrımak

AYVA KABUĞU BÜYÜSÜ

BİR çifti birbirinden ayırmak için, önce ekmek ayvasının kabuğu uzunca soyulur ve içine erkekle kadının ismi toplu iğne ile kazılır... Sonra bu kabuk, domuz kılı ile bağlanarak ve yedi çeşmedensu alınarak "Cenneşönehu avare mu" diyerek bağlanır. Nihayet, incir ağacının dibine üç gece peşpeşe işenip "Onları ayıracam da elime ne bok geçecek, en iyisi yeni bir numara bulayım" denir. Kırk gün bu duvayı etmeyenler kırk birinci gün ayvayı gerçekten yerler!... Ona göre....

Kız ve erkek bağlama

KIRIK KAMIŞ BÜYÜSÜ

Kİ ufak kamaş alınır. Birinin üstüne evlenecek kızın, ötekini üstüne de erkeğin adı yazılır. Sonra da toprağa bir çukur kazılır. İki kamaş yeşil bir iplikle birbirine bağlandıktan sonra büyüü yapan "İnciyim minciyim, güzelliğe birinci-yim, adımı sorarsanız cinci oğlu cinciyim" diyerek bu kamaşları çukura gömer.

Çok tehlikeli bir büyüdür. Çift, Harut'la Marut gibi sadece arkadaş olur... Birbirine sokulamaz.

Bu durumda kocasının bağlandığını anlayan kadının, hemen ders alıp bağlama çalması gerekir. Saksofon çalmaya kalkması zınhar yanıstır... Yecüc-Mecüclerin piri Oflu Hocaya göre, kadınların bağlama çalarken Yataak dolaylarının alınması şu türküyle söylenmesi şarttır:

Şu dağların yemişi
Kocama çarptı cin kişi
Bağlandıysa bozulsun
Tez yapalım o işi...

Cinsel Büyü

Cadılar, sihirler iyide

Her gün biraz daha beynimizi yıkıyor
tıkıyorlar... Helâl olsun!..

vazgeçmeye "Ay, be
hayaller kurup esnemeye başladık

hafta BÜYÜCÜLÜK

üzerine çarşafı serdik.
(yiyene afiyet olsun!..)

BÜYÜ VE ÖZELLİKLE CİNSEL
BÜYÜ NE DEMEKTİR?

Büyü, kişinin okuyup üfleyerek, ya da başkasına üfletmek dediğinin üstünde etkili olması olayıdır. (Sidik Büyüsü, büyülerin en kolayıdır.)

Cinsel Büyü'ye gelince: Bu, çoktanrıci dinlerden günümüze dek gelen büyüüpekutandırıcı durumlar ve nahiyeleer için yapmak, genellikle de gelini soğutup damadın da suyunu kurutup zıfaf geçesine sansür koymak demektir.

OTEKİLERİ BOŞ VERELİM
CİNSEL BÜYÜ NASIL YAPILIR
ONU GÖRELİM?

Gücü pek yaman, yaptırmayanın hali dumandır... Şimdi bu durumları tek tek görelim ve "İnna fetehna, sen kapa yâ tıpa!.. Yutma her şeyi be sipa oğlu sipa!" diye mırıldanarak, konumuza geçelim.

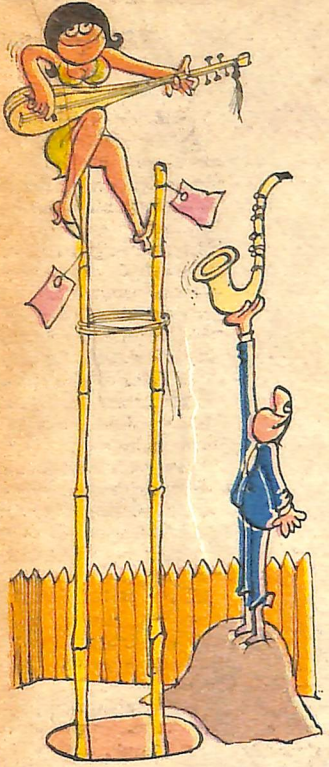
Cinci Hoca'ya göre, cinsel büyü çeşitleri şunlardır: Güzel görünme, Koca bulma, Gebe kalma, Yarıda kalma, Kız bağlama, Erkek bağlama, Oğlan meydan sazi, Kaynanacura.. vb...

Koca bulma

ÜÇ YOL AĞZI

YENİ budanmış bir asmanın yaprağı kaynatılıp "Asmam çardaktan, suyu bardaktan, kurtar beni Ya Settar, evde kalmaktan" diyerek bir üç yol ağzına gelip durulur. Bu arada yerlere mısır tanesi serpererek sonra bunları "Ey

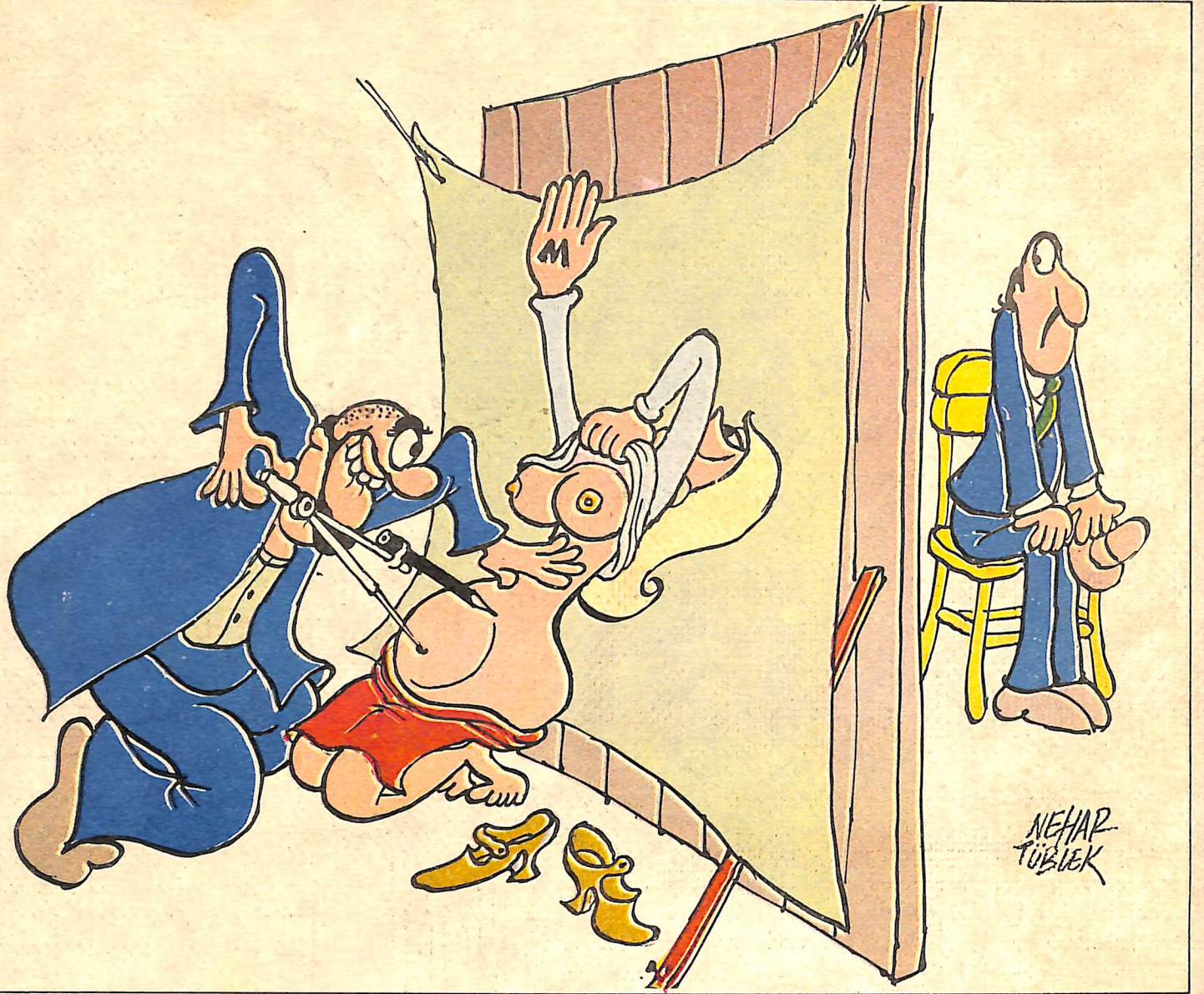
Cinci Hoca, Cinci Hoca... Hani bana bi koca?" diye mırıldanarak toplarken, etrafa friklik vermek şarttır. Uygun bir eteklik veya daracık bir pantolon giymeli, eğilince de erkeklerin yüreğini eritmelidir. Bu işlem 7 gün peşpeşe yapılır ve sonunda, iyi kötü bir koca kapılır. Olmazsa bu dua muska halinde boyna takılır...

Gebe kalma GÖBEĞE YAZMA

COCUĞU olmayan kadın Cinci Hoca'ya gider. Kocasını yanında gelemez, yasaktır. Gelirse büyü tutmaz ve koca da bu numarayı yutmaz. Hoca, önce kadının sağ avcuna yedi adet "Mim" yazar. Sonra, kadının göbeğini açarak bir daire çizip "Ey hatun kişi, ya merkezin çembere olan

uzaklığını söylersin, ya da bu daireyi dilinle silersin" der. Kadın bocalayınca da Cinci Hoca "Göbeketül kaymak, keşkül hay maşallah!... Ooh!.. Yaladım doydum Elhamdülillah!" diyerek kadının ayva göbeğini yalar!... Bu arada kadının ağzı büyüün etkisi ile kendinden geçtiği için Cinci Hoca hatunu soyup nefesiyle iyice bi üfler. Böylece büyü tamamlanmış olur ve dokuz ay on gün sonra da Cinci Hoca'nın 246' ncı çocuğu olur!.. (Temennimiz bu inşallah sonucudur...)

üiler

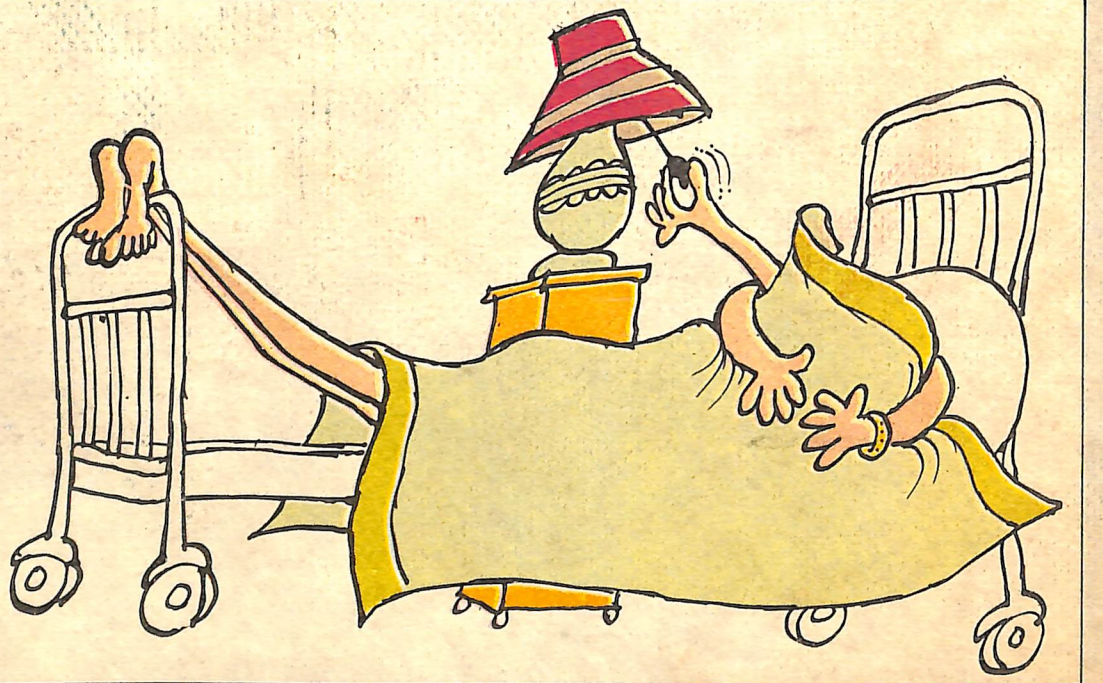
Çizen: Nihar TÜBLEK

büyüler, televizyon kanalı ile artık
n iyiye günlük yaşamımıza girdi...
ve BÜYÜLÜ FİKİRLERİNİ kafamıza
Çoğumuz, giderek gerçeklerden
n de büyücü olsam" demeye ve de
... Durum böyle olunca,biz de bu

Güzel görünme

AYNA BÜYÜSÜ

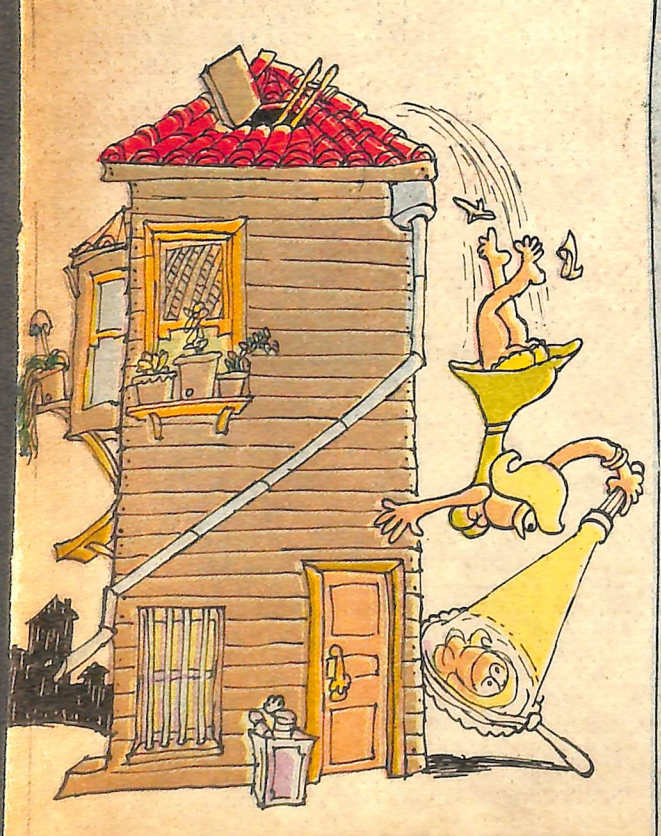
COGUN LUKLA, kadınların erkek-
lere güzel görün-
mesi için yapılır.
Kullanılmamış
bir el aynasına is
mürekkebine batırılmış
telekle (tüy)"Halakallahu"
1 beşer fi sure-
tu'lmelek... Bu
karı beğenilmez
mi lan inek!." ya-
zılır. Ayna, üç ge-
ce ay ışığında bi-
rakılır... Ay çık-
mazsa, dama çı-
kıp sabaha kadar
ayna fener sıkı-
lır. Bunu yapar-
ken, kadının uy-
kusu gelir. Dam-
dan düşer, kafası
gözü şişer. Böyle-
ce erkeğini daha
bi cezbeder....

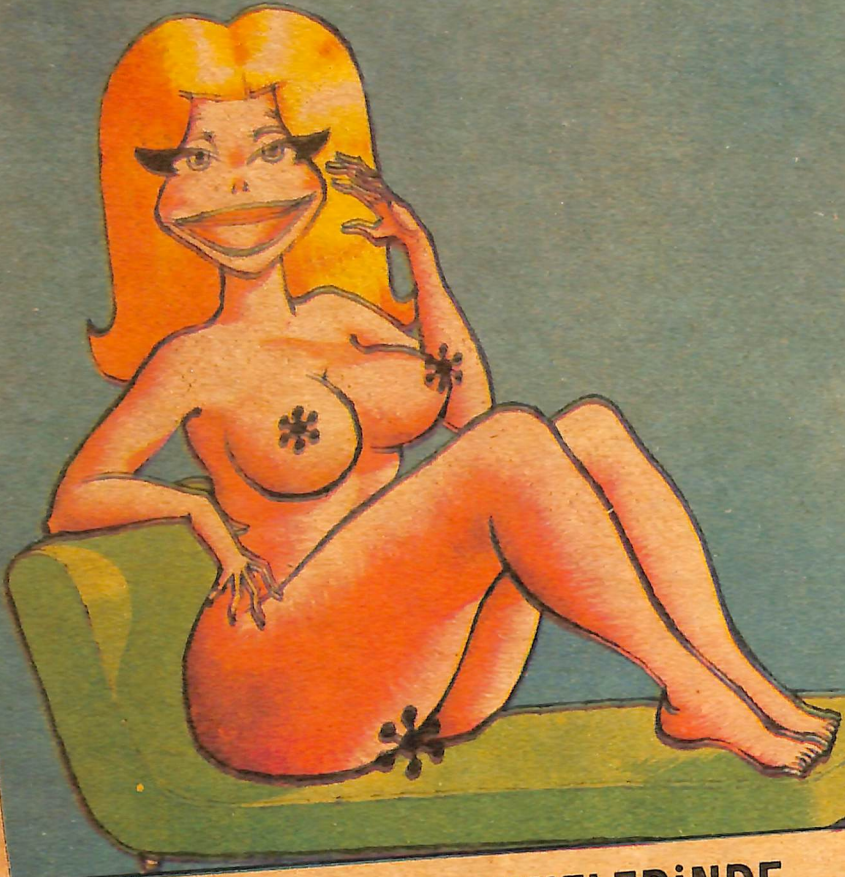
Yaşama büyüü

BU büyü, büyülerin en korkuncudur!.. Bu büyüün
nasıl yapıldığını ve insanoğlunun bu kazıklarla dolu
evrende nasıl olup da hâlâ inatla yaşadığını kimse bile-

mez!.. İnsanın kimi zaman etken,kimi zaman da ister
istememez edilgen olduğu şu yaşantı yatağında, başına ge-
lebilecekleri, Of'lu Hoca bile çözümleyemez!.. (Boşverelim
büyüleri, çalıştırılm beyinleri!... Geri değil, daima ileri...)

ET PAZARı

SEVDA SEViŞ "YATAK SAHNELERİNDE HEYECAN DUYMUYORUM... ÇÜNKÜ MAHMUT'U UNUTAMIYORUM" DİYOR!..

BU DA İŞ Mİ?

Yukarıda Sevdâ Seviş'i Hamza Yediposta ile "Önce Soyarım, Sonra Boyarım" filminin bir sanat sahnesinde görüyorsunuz. Ne kadar da heyecanlanmış gibi değil mi?.. Oysa hiç bile heyecanlanmıyor ve "Bu da iş mi, siz asıl beni Mahmut'la bir görmeniz. Aklınız durur, gözünüz tavana vurur" diyor..

YOL, TIRMALA BENİ MAHMUT

"Yumuk Bana Nizamettin" ve "Üstüne Bas Alâaddin" den sonra "Kaşı Beni Muhittin" filminde de Sevdâ Seviş'i husudatıyorlar. Ama o bütün bunları sanat aşkı için yapıyor ve Mahmut'u bir türlü unutamiyor. Resimde Sevdâ Seviş'i Mahmut'u düşünürken görüyorsunuz. İyi mihi!..

Ünlü yıldız Sevdâ Seviş, şu anda Madamın evinde viziteye çıkmış gibi Semet Sıradangeçti ile hard harıl şaapıyor. Yatağın gıcırtilarına, ısıkcının inlemesi karışırken Rejisor Aram "Gülüpdüz" "Stoop!.. Stoop!.. Hop ulan, hoop!.. Ka kime söyleyoruz; çekim bitmiştir. Siz halen fıkfık yapıyorsunuz! Zo stop demişizdir bee!.." diye bağırınca Sevdâ Seviş üstündeki erkeğin kollarından sıyrılıp yanına geliyor. Hemen soruyorum:

-Sayın Sevdâ Seviş, bu sahneler çekilirken acaba hissi veya seksi bir his duyuyor musunuz icabında?..

Sevdâ Seviş poposundaki bir sivilceyi sıkarken sorumu cevaplıyor:

-Asla bir heyecan duymuyorum. Çünkü Kayserili Mahmut'u unutamiyorum. Beni ondan başka, hiç bir erkek heyecanlandıramadı.." diyor. Sonra gözlerini bi yere doğru dikerek üç ay önce hayatını kaydırdığı pastırma tucarı sevgilisini düşünüyor.

YEŞİLÇAM'DA GİZLİ İLİŞKİLER

SUS SUS SUS
YENGENLER DUYMASIN

KREM FABRİKATÖRÜ Y. İLE ÜNLÜ VAMP P.NİN VAZELİNLİ AŞKI

P.Ankara'nın tanınmış bir ailesine mensuptu. Babası, yıllardır Diplomat sigarası içerdi. Oysa P.nin en büyük arzusu film yıldızı olmaktı.

P.İSTANBUL'A YERLEŞİYOR

P.ailesi ile olan bütün ipliklerini koparttıktan sonra, bir gün İstanbul'a gelip Pansuman Otel'i ne yerleşiyordu. İşte o günlerde pezo Salih (pardon!..), talih karşısına krem fabrikatörü Y.yi çıkartıyordu. Y.ile P.nin aşkları sosyete buluşmalarını çalkalarken, bu durum filimcilerin de gözünden kaçmıyor ve P.teklif üstüne teklif alıyordu.

P.STAR OLUYOR

P.kısa zamanda filim piyasasının ünlü bir yıldızı olmuştı. Sütyenini çıkartmasına rağmen kılotosunu çıkartmama direnmesi onun gerçek bir sanatçı olduğunu ortaya koyuyordu. Fakat sevgilisi Y., P.ninbu tutumuna karşıydı. Onun büyük bir sanatçı olacağına inandığı için "Sanatta ayıp yoktur sevgilim. Kılotosunu da çıkart n'olucak" diyordu. İşte bu sözler, büyük bir aşkın sonu oldu. Krem Fabrikatörü Y.yi şutlayan P., şimdi Vazelin Fabrikatörü V.ile çıkıyor!.. Aşk acıdır, diye boşuna denemişler. Bakalım, kamuoyunu son derece ilgilendiren bu aşkın kahramanı P.yi kim daha fazla sıvazlayacak?.. "Ve bu zavallı millet bu tür haberlerden ne zaman bıkmaz da bizi clinden atacak!.."

Yepyeni
bir yazı dizisi

Oğlanlıktan cayanlar

Yıllarca erkek olarak yaşadıkten sonra, ufak bir ameliyatla kadınlığı seçenlerin dramı ve kremleri hikâyelerini bu hâttadan itibaren yayınlamaya başlıyoruz..

İŞTE TANJU CANIM

Ne kadar da yakışıklı bir erkek değil mi? 1948 yılında Bursa'da doğan bu seftali gibi çocuk geçen yıl hormonlarının, bişiler olmasından dolayı kadın olmaya karar verivermişti!..

ŞU MEMOŞLARA BAK!

Evet, bugün artık ALEV MEHTAP ismini alıp, şantörzlük yapmaya başlayan TANJUCANIM'ın bir zamanlar erkek olduğu belli mi?.. Hele şu ayalara bir bakın!.. (Bakma, terbiyeni takın!.. Foto: Ahmet OGLANCI)

et PAZARı
objektif

İYİ
JENTİVENTİFLER
DILER

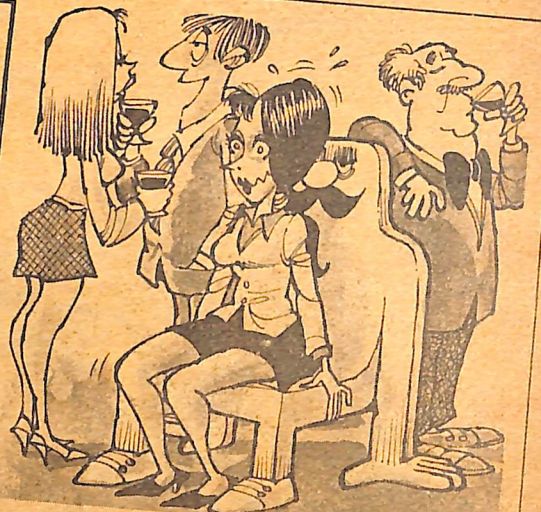
KABZIMALLAR EĞLENDİ

Dün gece tanınmış kabzımallerden Hürşit Bey ve arkadaşlarının keyfine diyecek yoktu. Turfanda hıyarların iyi para etmesi Hürşit Beyi çok sevindirmiş olmalı ki, yanındaki şuh yıldız Ceyda Vizite'ye sarılan ünlü iş adamımız, eğirdi, meğirdi ve objektifimize bol bol geçirdi!..

ENTELLEKTÜEL MASA

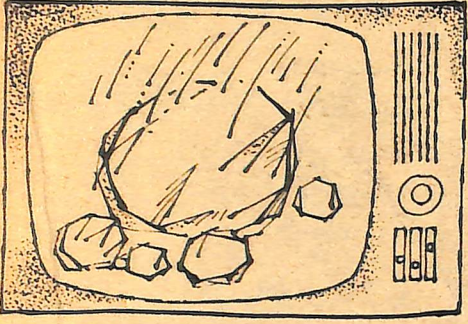
"Papazın Günahları" ve "İstinnanın Faydaları" isimli dev eserlerin yazarı Altınur Bey, yakın dostu üç kağıtçı inşaatçı Samim Bey ve eşi Amber Hanımla birlikte o gece memleketin gidişatı hakkında önemli konuşmalar yaptılar. Resimde o an görülüyor.. (Ve memleket kurtuluyor!..)

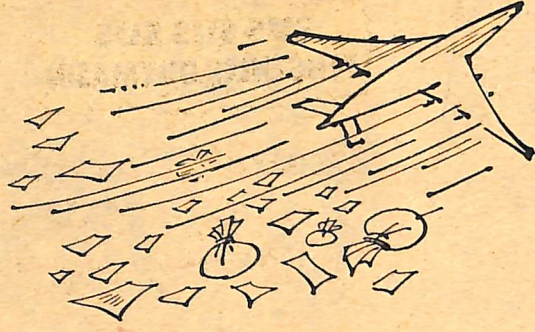
HERKES "ORADAYDI"

Cici şantöz Aylin Eko, Nonos Şantör Bülent Bebo, tiyatrocu İhsan Fikrik ve manken sevgilisi Gül Hanım geçen gece sevilen lokallerimizden "Tolganın Orası"na gidip oturdular. "Tolganın Orası" bu günlerde çok ilgi çekiyor. Gelip oturan kendinden geçiyor.. Siz de "Tolga'nın Orası"nda oturmak ister misiniz!

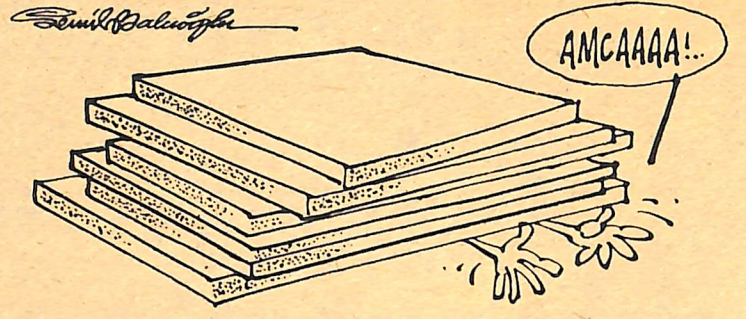

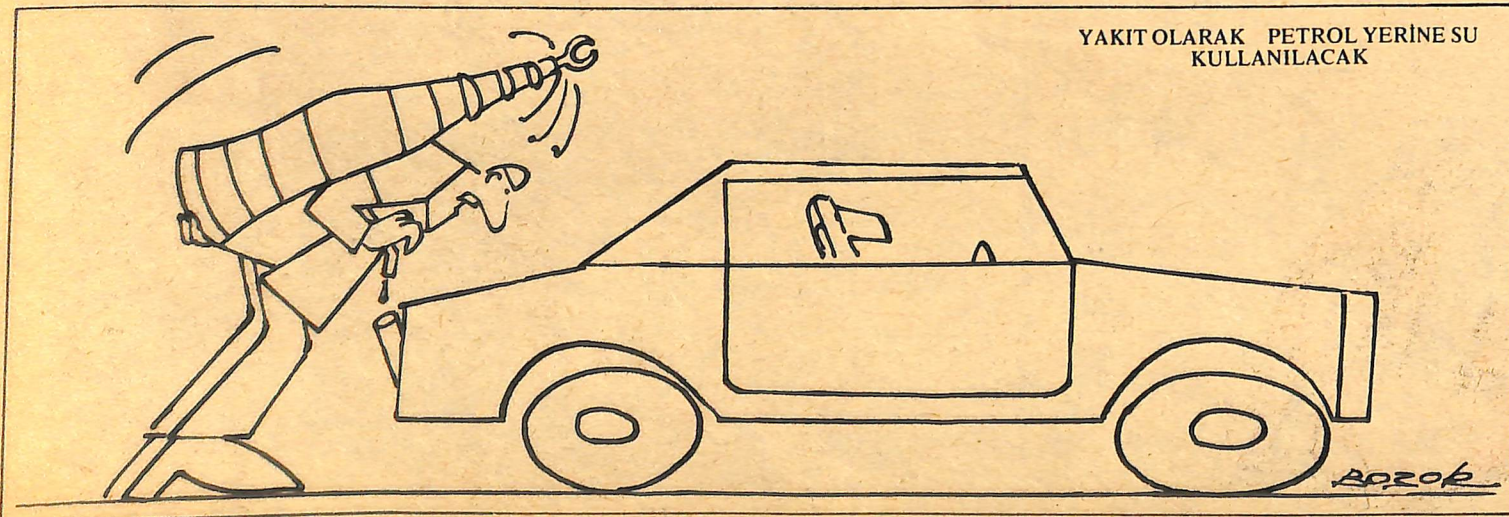
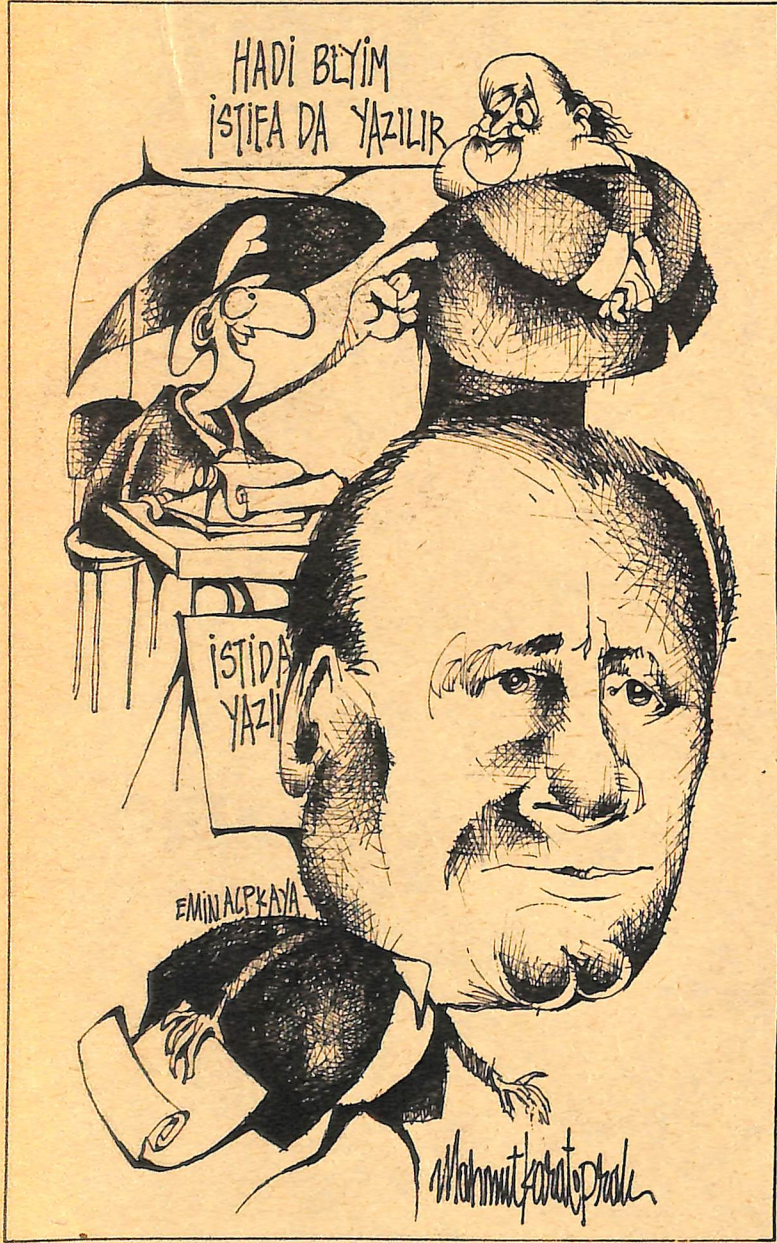
TAŞ DEVRİ

TUNÇ DEVRİ

YEĞEN DEVRİ

POLİTİKACILAR VE KİRLİ ÇARŞAFLARI

Eva Braun'un Alpaslan'a sırnaşması, Hitler'in sonu oldu...

BİRÇOK okuyucumuz Alpaslan Türkeş'in kirli çarşaflarını açıklamakta geciktiklerini sanarak bize sitemli mektuplar gönderdiler. Oysa bu konuda gecikmiş değiliz. sadece Alpaslan Türkeş'in çocukluk ve ilk gençlik yıllarındaki sevgililerini bulmamız ve hele onları konuşturmamız çok zor olduğu için, gerekli açıklamaları ancak bu hafta yapabiliyoruz.

Ekibimizin bütün çabasına rağmen ilk gençlik yıllarında Alpaslan Türkeş'i sevmiş, ya da onun tarafından sevilmiş hanımların pek çoğu "Ne olur komandolarla başımızı derde sokmayın" diyerek konuşmaktan kaçınmışlar, adlarını bile açıklamamızı sakıncalı bularak, tebdili mekân eylemişlerdir.

Yalnız yurdumuzun ilk kadın karatecilerinden Erkek Halime namıyla maruf sayın bayan Halime Düşmeelime, Alpaslan Türkeş'le aralarında teati ettikleri mektupların bir kısmını Çarşaf'a cesaretle açıklamış ve o hızla, bir vuruşta 9 kiremit kırarak, kendi rekorunu egale etmiştir.

Pek çok sayın ve saygıdeğer Halime hanımefendinin ihsaatına göre, ilk kez Alpaslan Türkeş kendisine mektup yazmıştır. Şapkamızı çıkaralım ve okuyalım.

Halime Hatun,
Türk ırkının değişmez özelliği ve güzelliklerine sahip olmanız, kalbinde bir aşkın kıvılcıklarını tutuşturmuş bulunmaktadır. Geçen gün size çımdık atmak cüretinde bulunan Gergedan Bekir'i, eşek sudan gelinceye kadar dövmenizi seyrederken kendi kendime "Bu kıza iş var Alpaslan" dedim. Bu sebeple, birlikte iş tutmamızın çok muvafık olacağı kanaatine varmış bulunuyorum. Her bakımdan size olan hayranlığımın günden güne arttığını söylemek isterim. Yalnız sınıfın solundaki sıralarda oturmanız beni çok üzmektedir. Solcularla iş birliği yapmadığınızdan eminim. O halde sınıfın sağında-

ki sıralara oturmanız elbette matluba muvafık olacaktır. Biliniz ki en kısa zamanda, solculara, solda oturanlara, soldan yürüyenlere ve sol eliyle yazı yazanlara hadlerini bildireceğiz. Bu gayeyle sınıfta bir komando ekibi tesis etmenin zamanı gelmiştir sanıyorum. Saflarımıza geçtiniz takdirde, sizi de kız komando ekibinin başkanı yapacağım Türkiye'm üzerine söz veririm.

Emin olun elime bir fırsat geçse, bu solcuların hepsini keserdim Halime Hatun. Ah, niye kalbimiz sağda değil? Acaba bir operasyonla kalbimi sağa aldırarak mümkün mü, diye sık sık düşünüyorum. Bu yüzden uykularım kaçıyor.

Ülkücü arkadaşlarla bu pazar bizim evde toplanıp vazife taksimi yapacak ve bazı kararlar alacağız. Sizi de muhakkak bekliyoruz. Kahrolsun solcular.

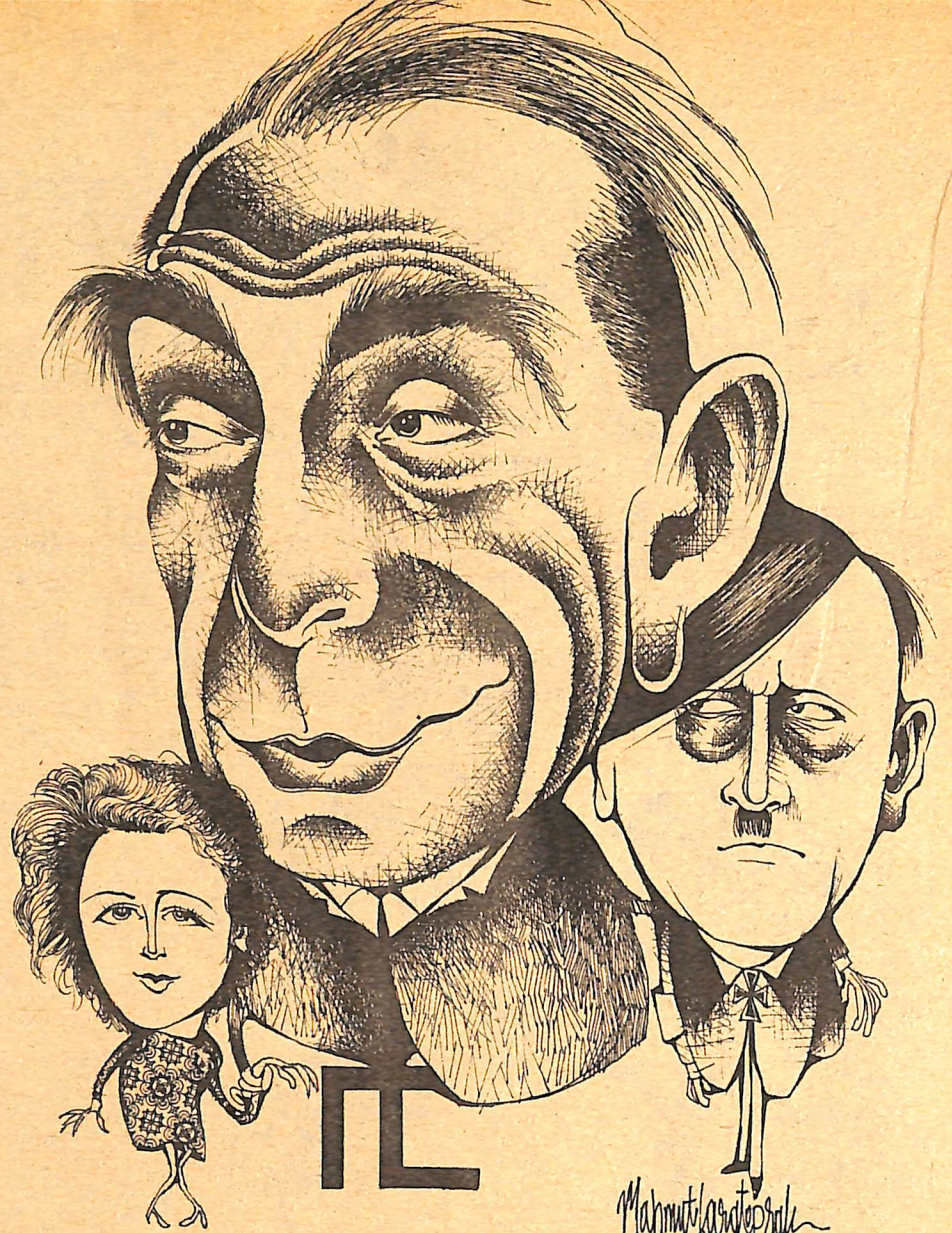
Cevabınıza intizaren sizi ülkücü selâmıyle selâmlarım.

ALPASLAN

Halimanım bu mektubu aldıktan sonra ilk iş, sınıftaki yerini değiştirmiş ve akabinde Alpaslan'la iki kilo mercimek pişirmiştir. Bu arada, sınıftaki solak ve solculardan bir kaçının sol gözlerini de şişiren Erkek Halime'nin sınıf ve ülkü arkadaşı Alpaslan'a yazdığı ilk mektubu da, aşağıda okuyacaksınız.

Yüce Başbuğum,
İnan ki, sıramı değiştirip sağa geçtiğimden bu yana çok rahatım. Hele, evinizdeki toplantıda yere bir de döşek serip bana judo dersleri vermeye başladığınızdan beri, kendimi daha emniyette hissediyorum. Kızların hepsini (bildiğin bir tanesi hariç) saflarımıza çekmeye muvaffak oldum. Yalnız gazeteci Rifat Beyin kızı Mualla, solda oturup o solcu alçaklarıyla kıştırmaya devam ediyor. Elbet bir gün, bir tenhada sıkıştırırım onu. O zaman, gününü görür.

Sevgili Başbuğum; okulu bitirdiğim zaman Altaylara doğru yapacağımız yürüyüşte Halime Hatunun olarak sizin yanında bulunacağım için ne kadar sevinçliyim bilemezsin. Oradaki ırkdaşlarımızın sizin başbuğluğun altında kurtaracağımıza bütün kalbimle inanıyorum.

Bir bilsen seninle judo çalışmak ne kadar hoşuma gidiyor. Sen beni komando olarak eğitirken kendimden geçiyorum inan. Ne olur, daha sık eğit beni.

Aşkımız ebedi olacak değil mi çoçum, aslanım, Alpaslan'ım, erkeğim benim.

HALİME'N

Alpaslan'la olan unutulmaz aşklarını ekibimize sinir krizleri ve karate gösterileri içinde anlatan Erkek Halime, aralarının açılmasına Hitler'in ünlü sevgilisi ve de resmî metresi Eva Braun'un sebep olduğunu iddia etmiş, kanıt olarak da aşağıdaki mektupları ekip başkanına tevdi etmiştir.

Alpaslan Türkeş'ten Eva Braun'a Çok sayın Frölayn Eva Braun

Bu mektubum sizi şaşırtacak biliyorum. Oysa, aramızda bir takım çok önemli benzerlikler mevcuttur. Bunların en başta geleni, ikimizin de tarihin yetiştirdiği en müstesna insan olan Hitler'e karşı hayranlığımızdır. Siz, onun dizindesiniz; ben de, izinde...

Şimdiye kadar kendisine 7168 mektup yazdım. Sanırım eline geçmemiş olmalı ki, cevap vermedi. Yoksa mektuplarımda izhar ettiğim duygularımdan ve bilhassa Rusya seferi münasebetiyle arz eylediğim tebrikatımdan ötürü, beni kutlardı şüphesiz.

Ey Alman ırkının gözbebeği, solcuların ölüm meleği, gönlümün sarı keleşbeği, Frölayn Eva Braun! Sevgili olan saygım kadar, size de sonsuz hayranlığım ve üzerinize afiyet zafiyetim vardır.

O, sizden aldığı hız ve ilhamla Moskova kapılarına kadar dayandı, bütün solcuların ve de Yahudilerin çanına ot tıkadı. Eğer yerinde ben olsaydım, sizinle birlikte bütün dünyayı 48 saat içinde feth eyer, hızımı alamayıp gezegenlere doğru büyük mesafeler kat eyerdim. İşte bu sebepledir ki size ellerimi uzatıyor ve beni bir denizaltıyla yanınıza aldırmanızı niyaz ediyorum.

Heil Hitler; ve, Heil Heil Eva Braun
Yarımın Başbuğu A.T.

Şimdi, Erkek Halime'yi dinleyelim:
"Benimle yakinen meşgul olmasından bir süre sonra, başka kızları da komando eğitimine tabi tutmasını çok kıskanır fakat belli etmezdim. Vakta ki Eva Braun'a mektup yazmaya kalktı, o zaman çileden çıktım işte! İlk görüşmemizde dayanamayıp iki Osmanlı tokadı çek-

tim. Yere düşüp bayıldı. Ceplerini karıştırırken o şıfıntı Alaman karısının da mektubunu bulamayımı mı? Kanım beynime çıktı. Hatırimda kaldığı kadariyle o şıfıntı mektubunda, Hitler'in hasta ve yorgun olduğundan, kendisiyle gereği kadar ilgilenemediğinden şikâyet ediyor ve fırsatını bulur bulmaz bohçasını alıp benim yüce Başbuğuma kaçacağını bildiriyordu.

Kart bozuntusu, mektubunun sonunda bir de "Ich liebe die" diyerek sırnaşmayı ihmal etmemişti. Çok bozuldum ve bir daha konuşmadım Alpaslan'la. Sonunda Hitler de dalgayı çakıp kıskançlıktan kariyi da, kendini de bir güzel yaktı. Ben de judo ve karatede iyice ilerleyip, önüme çıkan erkekleri dövmeye başladım. Alpaslan, çok barışmak istedi. Ama korkusundan yanıma yaklaşılamadı. Hatta o günlerde gönlümü almak ve fikrimi çelmek için bana şiir bile yazmıştı. İnanmazsanız okuyum da dinleyin."

Ülkümüze uyalım
Gaipen ses duyalım
Ay ışığı çıkınca
Kurt gibi uluyalım.

Param yok vallahi erik almaya
Gel senle gidelim Kızıl Elma'ya.

İşte oldum sevenin
Başbuğum ben senin
Bu yoldan ayrılmak yok
Haydi edelim yemin.

Param yok vallahi kavun almaya
Gel senle gidelim Kızıl Elma'ya.

Judo karate çalış
Adam dövmeye al
Ülkücüler bir elden
Tutsunlar sana alkış

Param yok vallahi karpuz almaya
Gel senle gidelim Kızıl Elma'ya.

İnselin inim inim
Solculara çok kinim
Ölmek var ayrılmak yok
Ey komando sevgilim.

Param yok vallahi üzüm almaya
Gel senle gidelim Kızıl Elma'ya.

TEST

Sizde hiç utanma, sıkılma yok mu?

Aşağıdaki soruları hiç utanıp sıkılmadan cevaplasanız neyin nesi olduğunuzu anlamış olursunuz... O kadar!...

Soru: 1 - Yaptığınız manevralar çakılınca, üç kâğıtçının biri olduğunuz anlaşılınca, utanmadan pis pis sırıtır mısınız?

Soru: 2 - Televizyona çıksanız binbir türlü yalan söyler ve ger-

dan büküp kırıtır mısınız?...

Soru: 3 - Süflânenizin birisi soygunculuk suçundan deliğe tıklılırsa, o koca göbeğinizi sıvazlayıp, gülüp geçer misiniz?...

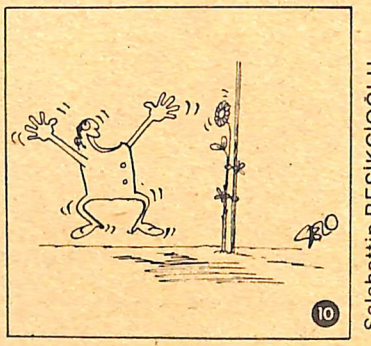
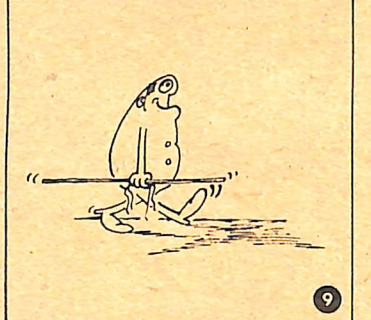
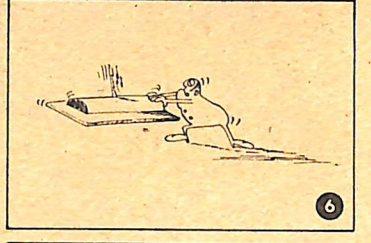
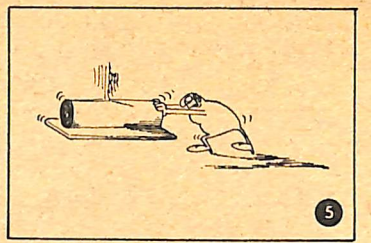
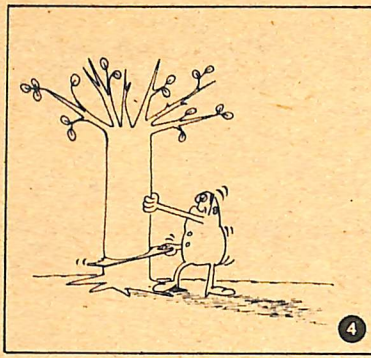
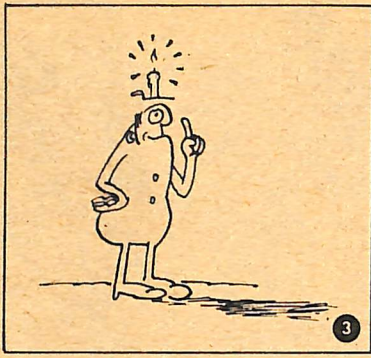
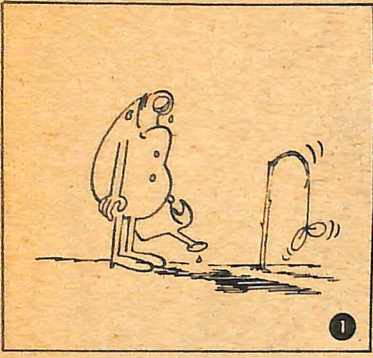
Soru: 4 - Yüzünüze tükürseler yağmur yağdı der misiniz?...

Soru: 5 - Kel kafanızdaki namus dışı planlar, şimdiye dek yediği-

niz haltlar pek çok mu?...

Soru: 6 - Allahaşkına, sizde hiç utanma, sıkılma yok mu?...

serbest

HERKESE BİR HAK

kürsü

söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

HAZIRLAYAN: BİZİM HAKKI

ACEMİ GARSON

TİMSAHIN biri meyhaneye girdi, garsona seslendi:
- Bana yarım duble rakı ver kardeşim!

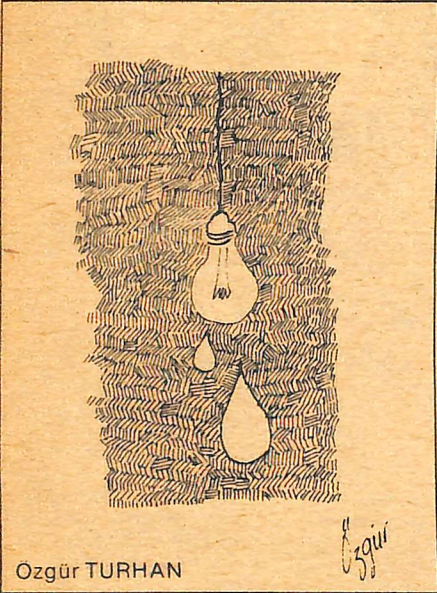
Garson:

- Allah Allah yahu, dedi. Hayatımda ilk defa yarım duble rakı isteyen timsah görüyorum!

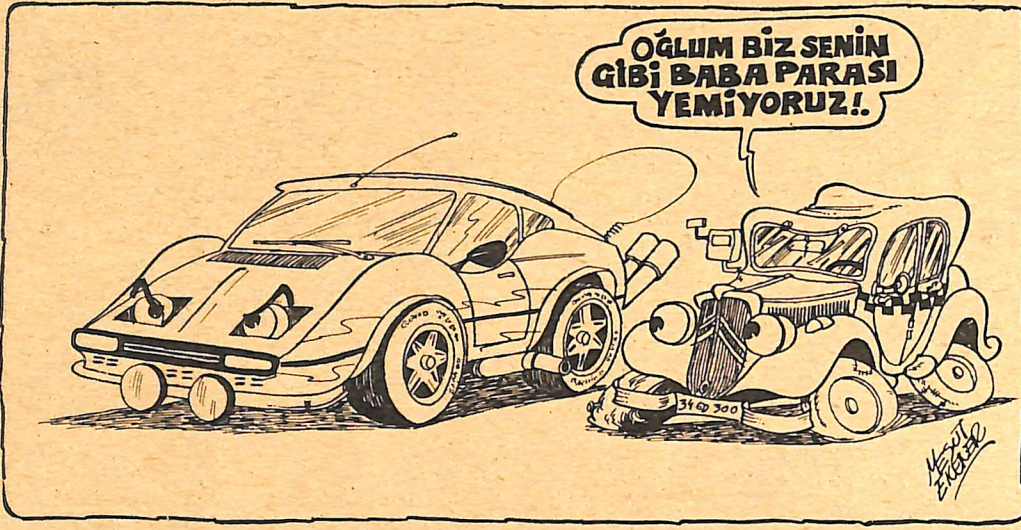
- Ya, öyle mi, dedi timsah. Öyleyse yandaki meyhaneye gideyim. Hiç olmazsa orada insanın içkisi üzerinde fikir yürütmüyorlar!

O sırada masanın altından bir köpek çıktı, yaklaştı, kibar bir tavırla timsaha:

Kusura bakma kardeş, dedi, garson yeni olduğu için bütün müşterileri tanımıyor!

Ozgür TURHAN

Mesut EKENER

KONUŞAN MAYMUN

MAYMUNLA papağan ormanda tartışıyorlardı. Maymun:
- Ben daldan dala uçar gibi atlarım, dedi.

Papağan:

- Ama ben doğrudan doğruya uçarım, diye cevap verdi.

- Benim kollarım öylesine uzun ki, ellerimle ayak parmaklarım yan yana durur.

- Benim de tüylerim rengârenk. Gören bayılıyor.

- Ama ben insan gibi dimdik de durabiliyorum.

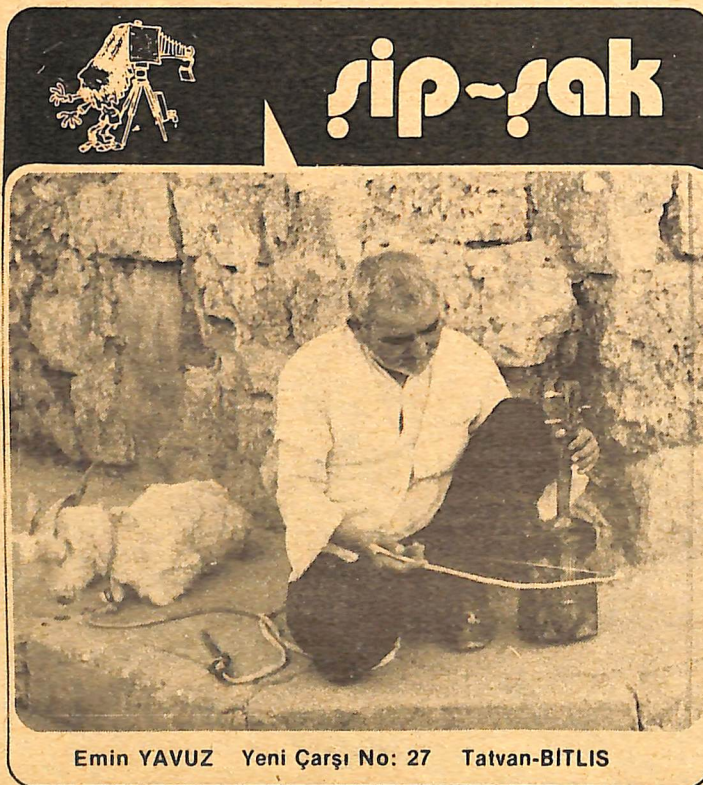
- Sen durabilirsin ama ben de konuşurum.

Maymun:

- Ya, öyle mi, dedi: Peki, ben şimdi ne yapıyorum?

Tunç ÖRER

Emin YAVUZ Yeni Çarşı No: 27 Tatvan-BİTLİS

ÇİNLİNİN ÇİLESİ

SOVYETLER Birliği'nin komşusu olan ülkelerden birinin cumhurbaşkanı, iki ülke arasındaki ilişkilerin bir gereği olarak Rusya'yı ziyarete gitmişti. Misafir devlet başkanı çeşitli yerleri gezdirdiler. Bu arada bir gün de başkentten en büyük hastanelerinden birine götürdüler. Laboratuvar filân derken hastaların yattığı bir koğuşa soktular.

Koşedeki yatakta bir Çinli yatıyordu. Doktorların bakışları arasında misafir başkan Çinlinin yatağına yanaştı ve hatırlarını sordu. Sordu ama, Çinli kendi dilinden:

- Takita, tukaka, sunaka! diye karşılık verdi.

Başkan gülümseyerek:

- İnşallah yakında iyileşir, yurdunuza, yuvanıza kavuşursunuz evlâdım, dedi.

O sırada Çinli de öldü.

Başkan üzüldü; fakat yapacak bir şey de yoktu. Ayrıldılar oradan. Misafirhaneye geldiklerinde başkan tercümanından bir Çinli bulmasını istedi. Bulup getirdiler. Başkan sordu:

- Takita, tukaka, sunaka ne demektir?

Çinli tercüme etti:

- Ayağım oksijen hortumundan çeksene yahu, demektir efendim!

ASLANIN ÇİLESİ

AFRİKA ormanlarının en felâket aslanlarından biriydi. Ama gün geldi, onu da avladılar. Kafese koydular, uzun bir yolculuğa çıktı. Denizler aşıldı, karada uzun süre gidildi, büyük bir yapının demir kapılı hücreğine atıldı. Aç bırakıldı, günlerce kendisine dirhem et verilmedi.

Nihayet onuncu gün demir kapı açıldı. Uzun bir dehlizden fırlayıp ışığa çıktı.

Binlerce insan onu seyrediyordu. Karşındaysa perişan kılıklı 8 - 10 adam duruyordu.

Aslan duruma baktı ve vaziyeti hemen çaktı:

- Yandım, diye inledi, beni de Hristiyanlara teslim ettiler!

Bir MARKOPAŞA vardı... AZİZ NESİN

Fırsat bulduğu zamanlarda çıkar, siyasi mizah gazatesi

Sansür istiyoruz

Sayın Başbakan!

Bu sayısıyla 17 sayı çıkabilen Markopaşa'nın yedi sayısı toplanmış bulunuyor. Baştan gazetesinin de üç sayısı toplandı. Bir de Azizname adlı kitabımız toplandı. Öyle görülüyor ki, Türkiye'de var olduğu söylenen basın özgürlüğü, bir tuzaktan başka bir şey değildir. Biz, saltanat döneminin sansürüne çoktan razı olduk. Sansür istiyoruz, sansür! Mahkemelerde sürünmek, sorgularda üzülmek, cezaevlerinde çürümek istemiyoruz. Sansür istiyoruz!

Türkiye'de de demokrasi olduğunu dünyaya kanıtlamak için, göstermelik bir basın özgürlüğü değil, bir tuzak değil, sansür istiyoruz!

Sözde antidemokratik yasaların değiştirilmesi gibi gerçek olmayan işlerle uğraşacağınıza, sansür koyun. Ulusun yararına yapacağınız en olumlu iş budur; sansür koyunuz, sansür! Saygılar.

Gönderdiğiniz okul anılarından...

CETİN ALTAN'ın seçtikleri

Sersemin adı...

İlk karne tatili yaklaşıyor. 3-A sınıfı en zorlu günlerinden birini yaşıyordu o sabah.

Hoca öğrencilerden birini kaldırmış, maddenin sakınımi prensibiyle ilgili bir şeyler soruyordu. Öğrenci de dilinin döndüğü kadar anlatmaya çalışıyordu.

Birden kimyacı:

-Peki, dedi, bu prensibin adı ne?

-Şey prensibi hocam...

-Ne prensibi?

Ön sıralardan bir arkadaş usulca:

-Maddenin sakınımi lan, dedi.

Ama sufleyi hoca da duymuş, kaşları birden çatılmıştı:

-Hangi sersem söyledi onu?

Gerilerden bir ses yankılandı:

-Einstein.

Yakup YÜREKTÜRK
Belletmen Galatasaray Lisesi
Beyoğlu-İSTANBUL

Gele...

LİSE günlerinin coşkulu günleri. Hepimiz toz pembe okyanusların enginlerinde düşsel gemiler yüzdürüyoruz.

Dersimiz İngilizce...

Ne İngilizce hocası doğru, dürtüst İngilizce biliyor, ne sınıf.

Bu nedenle öğretmen sözde espri yapıyor gibilerden İngiliz aksanıyla Türkçe konuşuyor.

Dübaş Halil ise şakağına elini dayamış, her zaman yaptığı gibi tavla sayılarının Farsçasını talim ediyor:

-Dübeş.

-Dört cihar.

-Ciharı dü.

-Düsse.

Bir süre genel gürültü arasında Halil'in sayıklaması davalucu işliği gibi kaybolup gitti. Derken bir an tüm bir sessizlik oldu. Sadece bir mırıltı kaldı ortada:

-Hep yek.

-Şeşi beş.

-Pencü se...

İngilizce hocasında bir patlama:

-Ulan salak, madem bilmiyorsun bu boku, ne diye oynuyorsun. Yarım saatir bakıyorum, bir halit kıvıramadın. Sana gelen zar bana gelse herifi çoktan mars ederdim. Yuh, Do you anladınız?

Murat GÜVENİR

Gündoğdu Mahallesi

Çayır Sok. Telli Apt.

No: 12/4 Cebeci - ANKARA

Özel işaret

LİSE birinci sınıftaydık. Bir gün biyoloji dersinde bayan öğretmen, sınıfa plastikten küçük bir insan iskeleti getirmişti. İskelet plastikten olduğu için orası burası biraz değişik biçimde duruyor, çenesi de ivice aşağı doğru sarkıyordu.

Bayan öğretmen bu uydurma iskelet üstünde konuştu da konuştu. Konuştu da konuştu. Yok aşık kemikleri böyleymiş, yok ti-biawsi sağlamış, yok atlası yuıkaymış falan filan.

Ön sırada oturan Piç Cemil bir ara parmak kaldırdı. Öğretmen:

-Söyle ne istiyorsun, dedi.

Piç Cemil:

-Öğretmenim bu iskelet, dedi, kadın mı erkek mi?

Öğretmen plastikten minikül iskeleti uzun uzun süzmeye başladı.

Arkalarından Deve Kemâl'in sesi yükseldi:

-Kadındır kadın.

Öğretmen ilgiyle Deve'ye döndü.

-Nerden anladın?

Deve Kemâl:

-Çenesi fazla düşük öğretmenim, dedi.

Coşkun EKŞİOĞLU

Mesudiye Lisesi

5 Fen. A. No: 442

Markopaşa'nın olağanüstü özel hıyar sayısı

Ne yazsak, Markopaşa'yı toplatıyorlar. On beş sayı çıkabilen gazetemizin yedi sayısını toplattılar. Biz de, zülf-i yâre dokunmayalım, güneşe karşı su döküp de çarpılmayalım, evliya-i ümuru incitip fincancı katırlarını ürkütmeyelim diye suya sabuna dokunmadan, havadan sudan yazılar yazmaya karar verdik.

Bundan sonra, gazetemizin her sayısını, meyva ve sebzelerin övgülerine ayıracağız. Şimdiye dek gazetemi-z, İçişleri Bakanlığı ve Adalet Bakanlığı toplattırdı. Bakalım, bu kez de Tarım Bakanlığı toplatacak mı? Gazetemizin bu sayısı, hıyar özel sayıdır. Baştan sona dek, hıyarın ve hıyarların övgüsünü bulacaksınız. Memleketimizin hıyarlarını incitmek için, onların bile aleyhinde bulunmayacağız.

HİYAR, pek lezzetli bir... meyva mıdır, sebze midir? Orası belli olmamakla birlikte, çok lezzetlidir. Sözüne güvenilir kaynaklardan, yani büyüklerimizden birinin karısının şoförünün karısının berberinden aldığımız bilgiye göre; hıyarın meyva mı, yoksa sebze mi olduğunu belirlemek için uzmanlardan oluşacak bir kurul toplanacaktır. Çoğunlukla muhalifler ve bu arada Demokrat Partililer, hıyarın meyva olduğunu iddia ederek siyasî havayı, bulandırmaktadırlar. CHP'liler ise, yirmi beş yıllık iktidar tecrübelerine dayanarak, hıyarın sebze olduğunda direnmektedirler.

Bu önemli sorun, yurdumuzda çözülmesi gereken belli başlı ana sorun olarak ele alınmış ve iki parti arasında çok sıkı demokrasi gösterilerine neden olmuştur. Hatta hıyar üstüne bu demokratik tartışmalar sırasında, iki DP'li dayak yemiş, bir CHP'li de çok ağır yaralanmıştır. Yine de hıyarın ne olduğu anlaşılmadığından, dışardan dört uzman kurulunun çağırılmasına, en cins hıyarlarımızın yetiştiği Langa bostanında ve Çengelköy bostanlarında incelemeler yapılmasına, ayrıca inceleme kurullarının da yurt dışına gönderilmesine karar verilmiştir.

Hıyar işiyle, Eğitim Bakanlığı da ilgilenmektedir. Bitakım bilginler bu sebze ya da meyva hıyar, bitakım bilginler de salatalık denilmesini önermişlerdir. Daha, bu bilimsel sorun da çözülemediğinden, bu konuda bir bilim komisyonu çalışmalarını sürdürmektedir.

Dış ülkelerden getirilen hıyarları, Ticaret Bakanı Cemil Sait Köküçerde, eğri olduğu için beğenmemiştir. Böylece, Ticaret Bakanı'na hıyar beğendirmenin çok zor olduğu da anlaşılmıştır.

HIYARA ÖVGÜ

Taze endamınla sen pek dilşikârsın ey hıyar!
Lezzetin inkâr olunmaz hüşikârsın ey hıyar!

Eylemiş tetvic tabiat re'sini efsür ile,
Bâğ-ı sebzstada tahtın tâcudarsın ey hıyar!

Öyle dimdik bir şekil vermiş tabiat cismine,
Sanki zal-i-zi-vekaar-ı sebzearsın ey hıyar!

Bendeler mümkün müdür olmazsa meclub dîdene,
Çünkü sen hazm-ı teama bir medarsın-ey hıyar!

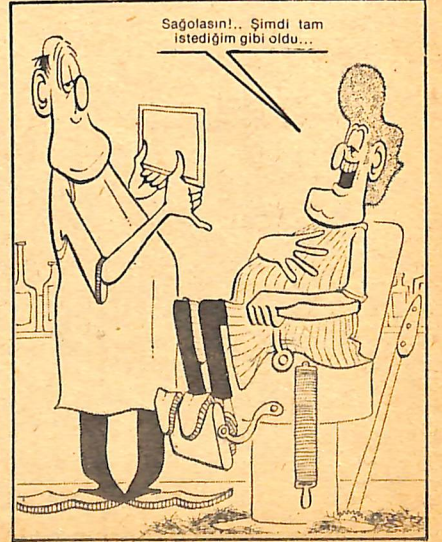
Kadrini takdir ederler cümle şaklabân bile,
Bezm-i nûşanın demişler cilvekârsın ey hıyar!

Her ne yazsam sen kızsarsın her sözüm olmuş günah,
Bilmeyenler zannederler, iktidarsın ey hıyar!

14 Şubat 1949 (Markopaşa)

SIHHATLER OLSUN!...

Çizen: DON MARTIN

© Türkiye'de yayın hakkı **Çarşı** dergisine aittir

Başkanı dinleyin

ulan hayvanlar!..

Yaşar,

13

ne yaşar

ne yaşamaz

Yazan: Aziz NESİN

PARTİMİZİN hangi parti olduğunu bilmiyordum da herhalde iyi bir parti olacaktı ki, benim gibi yoksulu parasız istasyona taşıdı. “Bu bizim partimiz hangi partidir?” diye sormak da olmaz. Çünkü “Bak bu avanağa, daha arabasına bindiği partisinin adını bile bilmiyor...” derler

Istasyona doğru yürüdük ki, Aman Allah... Ana baba günü... İğne atsan yere düşmez dedikleri yer, işte o yer... Bayraklı adamlar, çocuklar. Ellerinde sopalara geçirilmiş yazılı bezler, kâğıtlar, mukavvalarla bağışanlar. Kimisi alkış tutuyor, kimisi yaşı diye bağırıyor. Beni arkamdan ite ite, o kalabalığın ta göbeğine tıktılar, insan batağına saplanıp kaldım. Kurtulmak için çırpınıp bocaladımsa da boşuna. Ta dün öğleden beri yemek yemediğim, dükkân öğlen yediğim simitle durduğum için, karnım iyice aç ve yorgunluktan da dizlerim tutmaz olduğundan kendimi o kalabalığın seline bıraktım. Artık ne olacağımı olayım, dedim kendi kendime. O sıkışık kalabalık bir o yana akıyor, bir bu yana akıyor... Ama benim ne yana, ne yöne gittiğimizi görüp bildiğim yok. Öyle de sıkışmışım ki, bacaklarımın yerden kesildiğini, arada bir havalanıp yere düştüğüm, havadayken fırır dönüp onun bunun sırtında bir o yana, bir bu yana çevrildiğim oluyor. O sıkışıklıkta, baktım kurtuluş için çırpınmam boşuna, yanımdakine,

“N’oluyor böyle kardeşlik, biz nereye gidiyoruz bu gidişle?” diye sordum.

O da bana,

“Dünyanın gidişini mi soruyorsun?” dedi.

Töbeeee... Yahu, beni iyice sıkıştırmışlar, bir ayağım sürçse de yere yıkılısam, insanların ayakları altında ezilip ufalanıp parçam kalma-yacak, o bana dünyanın gidişi mi diyor.

“Bana ne dünyanın gidişinden yahu...” de-dim.

“Memleketin gidişi iyidir çok şükür önce büyük Allah’ın, sonra partimizin sayesinde...” dedi.

“Memleketin gidişinin iyi olduğunu bilmeyen mi kaldı... Ben, sana biz bu gidişle nereye gidiyoruz?” diye sordum.

“Karşılama törenine gidiyoruz. Yoksa senin haberin yok mu?” dedi.

Bikez aralarına katılmışım, haberim yok, desem olmaz.

“Hiç haberim olmaz mı canım, var elbette. Yani işte...” gibilerden lafı ağzımda iyicene çiğ-nedim.

Adam,

“Ben görevliyim” dedi. “Sen de görevli mi-sin?”

“Helbet...” dedim.

“Daha bu kalabalık olurdu ama, bizim muhtar, adam başına yirmi beş lira verileceğini gizli tuttu yok-sa... Açıklayaydı, köyde adam kalmaz, ebesi be-besi karşılama alanına dökülürdü. Ama muh-tar, elatından kendi adamlarına haber salıp yalnız onları gönderdi. Ben de, gizlice duyup koştum geldim.”

Daha bir geniş alana gelince, o sıkışıklık biraz açıldı, soluk alır olduk. Davullar zurnalar çalıyor... Her yer, her yan bayraklarla, renkli kâğıtlarla donanmış. Halay çekenler, horon te-penler, çiftetelli oynayanlar, kaşık havasına uyanlar, göbek atanlar... Bir cümbüştür gidiyor ki, hiç sormayın... Hani yorgun olmasam, kar-nım da tok olsa, hoşuma da gidecek. “Kim ge-liyor da, kim karşılanacak burda?” diye de soramıyorum korkumdan.

Yaşar Yaşamaz’ı dinleyen koğuştaki hüküm-lülerden biri.

“Neden korkuyorsun?” diye sordu.

Yaşar Yaşamaz’ın yerine başka bir hükümlü cevap verdi:

“Korkmaz mı canım. Kim olsa korkar O’nun yerinde. Nüfus kâğıdı yok adamın... Casus diye yakalayıp assalar n’olacak? Olur a...”

Yaşar,

“Hay yaşa ağbi, dedi, biri çıkıp da kimsin, nesin, neyin nesisin diye soracak olsa hapa yut-tum demektir. Ben bunlara yabancı olduğumu çaktırmadan, bu alayın, bu cümbüşün nedenini öğrendim. Büyük partilerden birinin kalesiyim orası. İşte partinin o kalesine, parti büyüklerin-den beş onu birden karşı partilere gövde göste-risi yapılacaktı. Partinin büyükleri trenle ge-lecekmiş.

Bir adam yüksekçe bir yere çıktı,

“Yurttaşlar, arkadaşlar! Haydi yürüyün, partimizin ilçe merkezine gidelim!” dedi.

“Gidelim...”, “Haydi arkadaşlar!”, “Başka-nı dinleyin ulan hayvanlar!”, “Susun ulan...” gibi sesler, ünne-meler, bağırımlar arasında yükselen uğultuyu parti başkanının sesi bastır-dı:

“Karşılama töreninin nasıl olacağını anlata-cağım. Törende görev alacaklar, arkamdan gel-sin.”

Biz, o adamın ardına düştük, gidiyoruz. Na-sıl olduysa, o kalabalığın sıkışıklığında konuş-tuğum köylüyle gene yan yana düşmüştük. Da-ha önce konuşukluğumuz olduğundan yakınlık duyarak, ardına düştüğümüz adamın kim ol-duğunu sordum. Partimizin ilçe başkanı oldu-ğunu söyledi. Benim sorularımdan kuşkulandım

“Herhal, karşılama törenine sen ilk geliyo-rsun?” diye sordu.

Ben de,

“Eh... işte... Ne de olsa... ilk sayılır... Gibi bir şey...” falan diye sözü dolandır-dım.

“Ben çok geldim” dedi. “Bundan önce bir-kaç kez de uğurlama törenlerine gelmiş-tim. Ama karşılama törenleri daha cümbüşlü olu-yor.”

“Neden?” diye sordum.

“Çünkü” dedi, “Karşılama töreninde insan-lar boyuna paralanıp, yırtınıp durduklarından, uğurlama töreninde ne de olsa yorgun düşüyor-lar. Hem uğurlama törenleri, karşılama tören-leri gibi kalabalık da olmuyor.”

“Şimdi, bizimkisi hangisi? Karşılama mı uğurlama mı?” diye sordum.

Karşılama töreni olduğunu söyledikten son-ra ekledi:

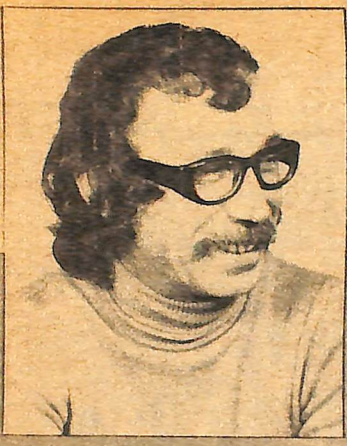
“Bundan önce, başka bir partinin de karşı-lama törenine gelmiştik. O zaman da adam başına yirmi beş lira vereceğiz, demişlerdi. Bütün köy insanı, çocuk çocuk, kocası karısı, yaşlısı genci, ebesi bebesi, kapı kapamacasına, köyden hepimiz gelmiştik. Gelgelelim, tören bittikten sonra su koyverdiler.”

Gelecek hafta:
O DEDİĞİNİZ,
BİZİM PARTİDE OLMAZ

*Bağırımlar, ünne-meler
arasında yükselen
uğultuyu parti
başkanının sesi
bastırdı: «Karşılama
töreninin nasıl
olacağını anlatacağım.
Aman siskaları,
zayıfları
omza kaldırmaya
vermeyin sakın!..»*

KÖR TALİH...

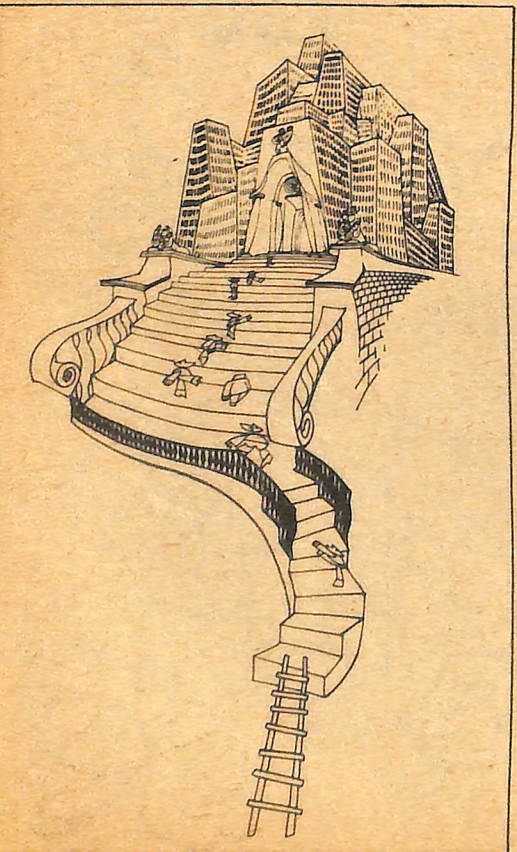
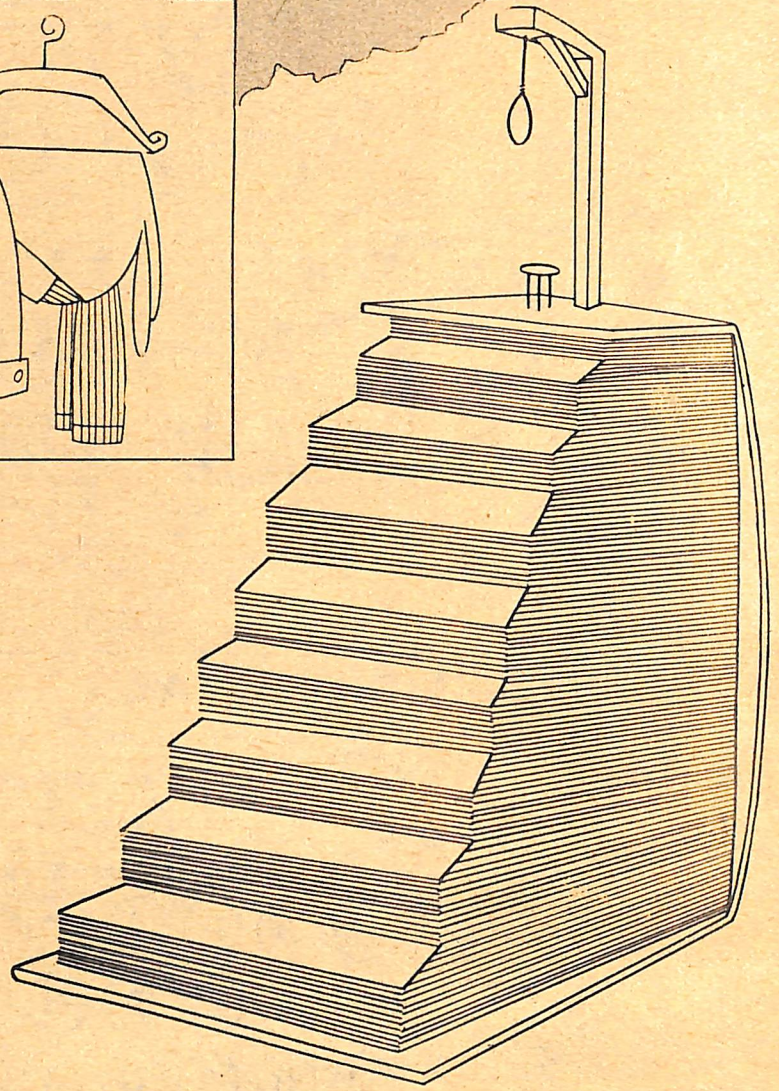
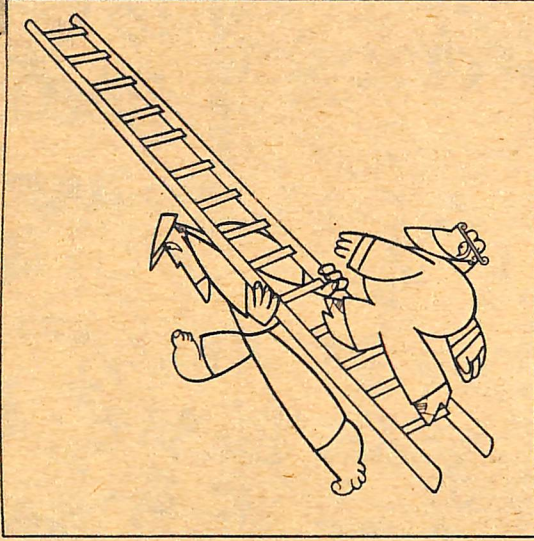
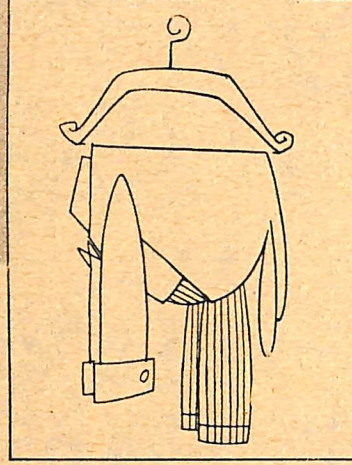
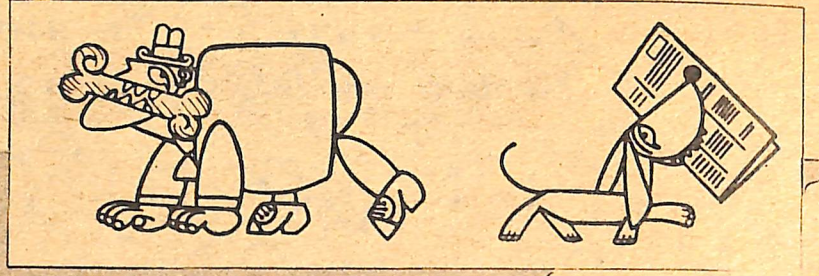
bir konuk çizerin fırçasından...

YALÇIN ÇETİN

1934 yılında İstanbul'da doğdu. İlk karikatürü 1947'de Doğan Kardeş Dergisi'nde yayımlandı. Bir süre Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'ne devam etti. Basın çalışmalarının ağır basması nedeniyle okulu bıraktı.

Canlandırma sineması alanında çalışmak için bir kaç yıl Almanya'da kaldı. Halen çizgi film yapan sanatçı dergimizin devamlı çizerlerindendir. Vatan, Millet, Sakarya Çetin'in yayımlanan tek karikatür albümüdür. Evli olan Yalçın Çetin'in iki çocuğu vardır...

Her hafta bu sayfa
ünlü Türk ve
dünya karikatürcülerine
aynı olacak,
sırası geldikçe
Çarşaf
çizerleri de
okurlarımıza
tanıtılacaktır...

Benzetmeler II

NİNNİ GAZELİ

Ümit Yaşar Oğuzcan: -Bari oldu olacak dedi;
Yahya Kemal'in başka bir gazelini de şöyle söyledi:

Aheste yapın yolsuzlukları, şu fakir millet uyanmasın
Kazara millet uyansa bile: Susun da devlet uyanmasın

Ayyuka çıksın mobilya dalgası Yahya Bey oğlumuzun
Bırakın uyusun tâ haşre kadar hükümet uyanmasın

Kaba kuvvet ortalıkta kol gezsin ve irtica uyanсын
O tek dişi kalmış canavar: Medeniyet uyanmasın

Polisin gözü önünde kurşunlasınlar gençleri
Örtün üzerini, iyice örtün, emniyet uyanmasın

Demeç üstüne demeç... Ecevit'in yaptığı da iş mi
Uyusunlar efendim uyusunlar, muhalefet uyanmasın

Türlü çeşitli acılar, üzüntüler nemize yetmez bizim
Devr-i Süleyman'da bir dahi saadet uyanmasın

Uyuyun vatandaşlar, uyuyun, Allah rahatlık versin
Yeter ki şu adalet, müsavat ve hürriyet uyanmasın

Değmez uyanmağa, vallahi haklısın Süleyman Bey
Uyusun da büyüsün memleket uyanmasın.

ÜMIT YAŞAR OĞUZCAN

"Az gelişmiş anahtar 11'i en iyi tamamlayan
5 okuyucumuz 100'er lira armağan kazandı lar.

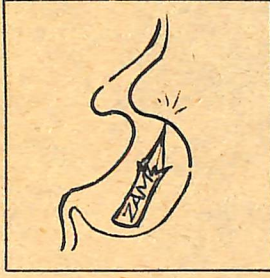
Kazanan okuyucularımızın
isimlerini ve türettikleri
şekilleri yayınlıyoruz:

ANAHTAR ŞEKİL

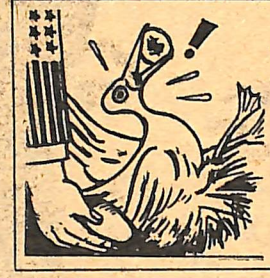
Mahir ATEŞ
Mersin Öğretmen Lisesi
I.C 254
MERSİN

Senia KÜÇÜK
Kutlubey Mah.
Mustantik Sok. 22
ISPARTA

İsmail EMİROĞLU
Vezneciler Kirefhi Mescit
Sok No: 30 Kat.3
Beyazıt - İSTANBUL

Müfit GÜLER
Bahçelievler
35 Sok. 43/2
ANKARA

Kemal GÜLEÇYÜZ
Balıklı Cad.
Rüstempaşa Sok. No: 6
KÜTAHYA

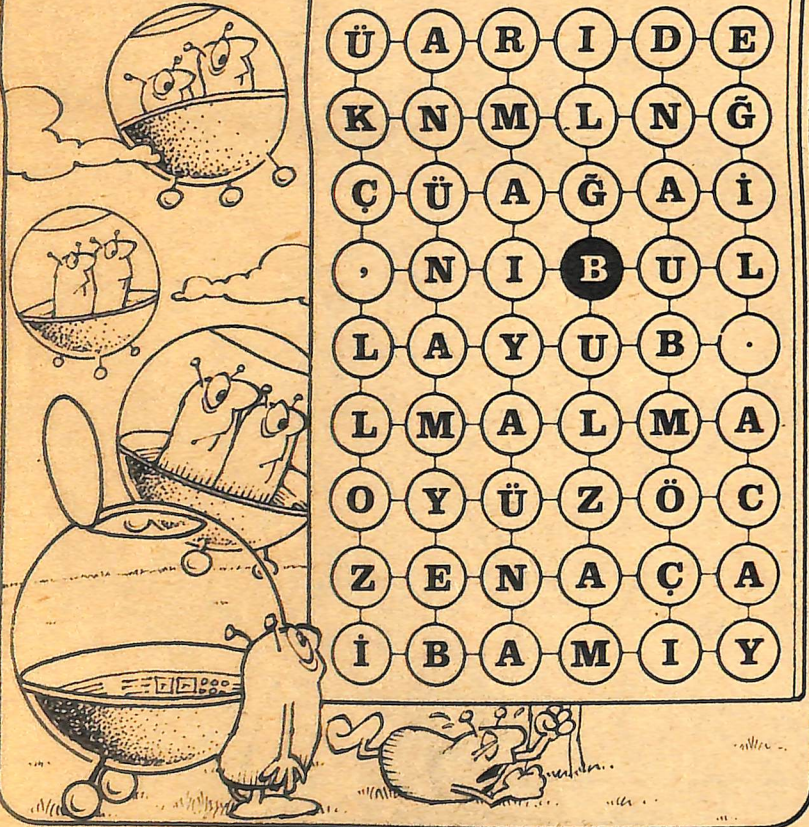
Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

KARELİ bulmaca... "7 Yanlışı Bulma" bilmeceşi.
Eş şekiller bulmacası... Bütün bunlar, artık
klasikleşmiş bilmece türleridir. ÇARŞAF ise on üç sayı-
dır bu köşede, okurlarına çok daha değişik bir örnek
sunmaktadır.

BİR ŞİFREMİZ VAR

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız.
Vereceğimiz, dört ipucundan ibarettir:

1) Bulacağınız, 9 kelimelik bir cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki
(B) olacaktır. 3) Kelimeler, harflerin yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda
birbirini izlemesi sonucunda oluşacak, çarpaz sapmalar yapılmayacaktır. 4) Her
harf sadece bir defa kullanılacaktır.

Amacı, bir "Az Ge-
lişmiş Anahtar" dan
hareketle, yeni şekil-
ler oluşturmak, de ği-
şik ve anlamlı resim-
ler türetmek olan bir
bilmece...

Şimdi siz de say-
fanın altındaki kupon
üzerinde gördüğünüz
"Az Gelişmiş Anaht-
ar"ı geliştirebilirsiniz.
Şekli tamamladıktan sonra isim,
soyadı ve açık adres
bölümlerini doldurup
kuponu keserek, bir
hafta içinde bize yol-
layınız.

DIKKAT:

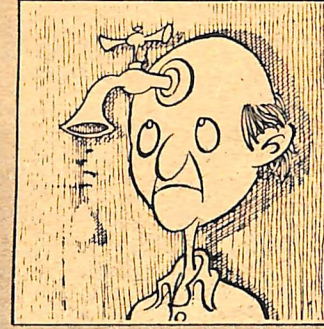
- En başarılı şekli
çizen 5 okuyucumuz
100'er lira ikramiyeye
hak kazanacaklardır.
- İkramiye kaza-
nanların isimleri, iki
sayı sonra yayınlan-
acaktır.
- Türetilen şekil-
lerin, mutlaka kupon
üzerine ve "Anahtar
şekli" belli olacak bi-
çimde ince siyah, ya
da kırmızı tükenmez
kalemle çizilmesi ge-
rektilidir.

Adres:

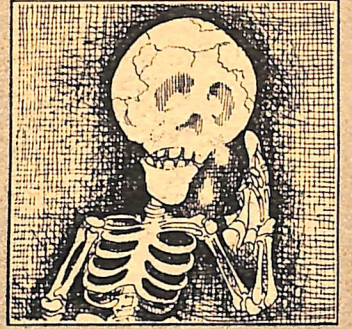
"Az Gelişmiş A-
nahtar 13" Çarşaf Der
gisi, Mollafenari Sok.
No: 30-32 Cağaloğlu-
İSTANBUL

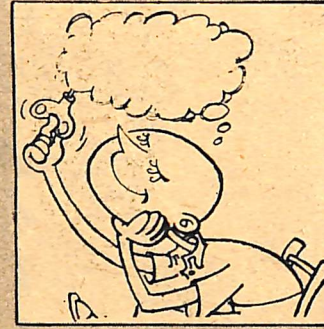
1) Bu hareketin adı nedir?

2) Bu adama neden musluk takılmış?

3) İskelet neden ağlıyor?

4) Bu adam ne yapıyor?

5) Bu nasıl kahve?

CEVAPLAR: 1) İsimma hareketi. 2) Beyni sulandı-
ğı için. 3) Sahibinin ölümüne. 4) Hayal kuruyor.
5) Yandan çarklı.

Cevap: Bu bulmacayı çözün ama bize yollamayın, çünkü armağanlı değil.

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL 1 SAYI: 13

Sahibi: EROL SIMAVI

Genel Müdür:

Nezih DEMİRKENT

Genel Yayın Müdürü:

Çetin EMEÇ

Sorumlu Müdür:

Semih BALCIOĞLU

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.

Adres: Cağaloğlu,
Mollafenari Sok.
No: 30-32

İSTANBUL

Telefon: 28 68 75

Çarşaf

İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU

AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR

13

Adı, Soyadı:

Adresi:

Elizabeth Taylor Muhittin'le evleniyor

GALATA Köprüsü'nden daha çok ayrılıp birleşen Liz ve Burton çifti evvelki gün yeniden ayrılmışlar ve 123. kez "Bir daha asla birleşmeyeceklerini" dünyaya açıklamışlardır.

Bu müthiş açıklama üzerine dünya yine yerinden oynamış ve yörüngesine 170'lik bir kayma yaparak güneşin etrafında oryantal yapmaya başlamıştır.

Dış kaynaklı haberlere göre gözlemevlerindeki yüzlerce bilgin bu işin sonunu ve Liz'in donunu düşünürken, Burton'dan ayrılan menekşegözlü yıldız, yalnız ve yalnız yeni sevgilisini düşünmektedir.

LIZ KİME AŞIK?
(Eniştene...)

Bu arada Londra'yı Alyce'den Samatyalı Ayşe'ye kadar herkes Liz'in kime aşık olduğunu birbirine sormakta ve cevap alamayınca kudurmaktadır. Oysa, Liz'e yakın çevreler ünlü yıldızın bizim Muhittin'e sırlıklam aşık olduğunu ve banyoda bile "Muhittin'im, erkeğim benim..." diye sayıkladığını belirtmektedirler.

Richard Burton'un bu duruma dayanamadığı için kendini dağıttığını ve Elizabeth Taylor'un kendisine fena çengel attığını söylediğimiz Muhittin ise önce kızarıp bozarmış, sonra bütün dünyaya bir açıklama da o yapmıştır. İşte Muhittin'in açıklaması:

İŞTE DAMAT ADAYI

"SAYGIDEGER DÜNYALILAR"

Yaradılış itibarı ile kimsenin karısında kızında gözü olmayan bir şahıs olduğum halde, Liz'i, baştan çıkarttığım ve yuvasını yıktığım söylenmektedir. Teesüf ederim!...

Elizabeth Taylor isimli hanımla en ufak bir samimiyetim olmadığı gibi, böylenamışlı bir aile kadını ile aganigi maganigi yapmaya da asla niyetim yoktur. Bi kerem ben Mebrure'yi seviyorum!.. Ve Liz ile Burton'un amacını da biliyorum! Benim şöhretimden yararlanıp reklamlarını yapıyorlar.. Yakında yine barışacaklar ve bir film daha çevirip avantajlarını kapacaklar...

Yine gazeteler onlara koca koca yer verecek... Ve yine dünyanın gerzekleri sıkır sıkır işleyecek!..

Ey dünyalılar, artık bu tür haberlere hiç yüz vermeyin ve baska konularla ilgilinin... Baska konularla ilgilinin!..

İmza: Muhittin

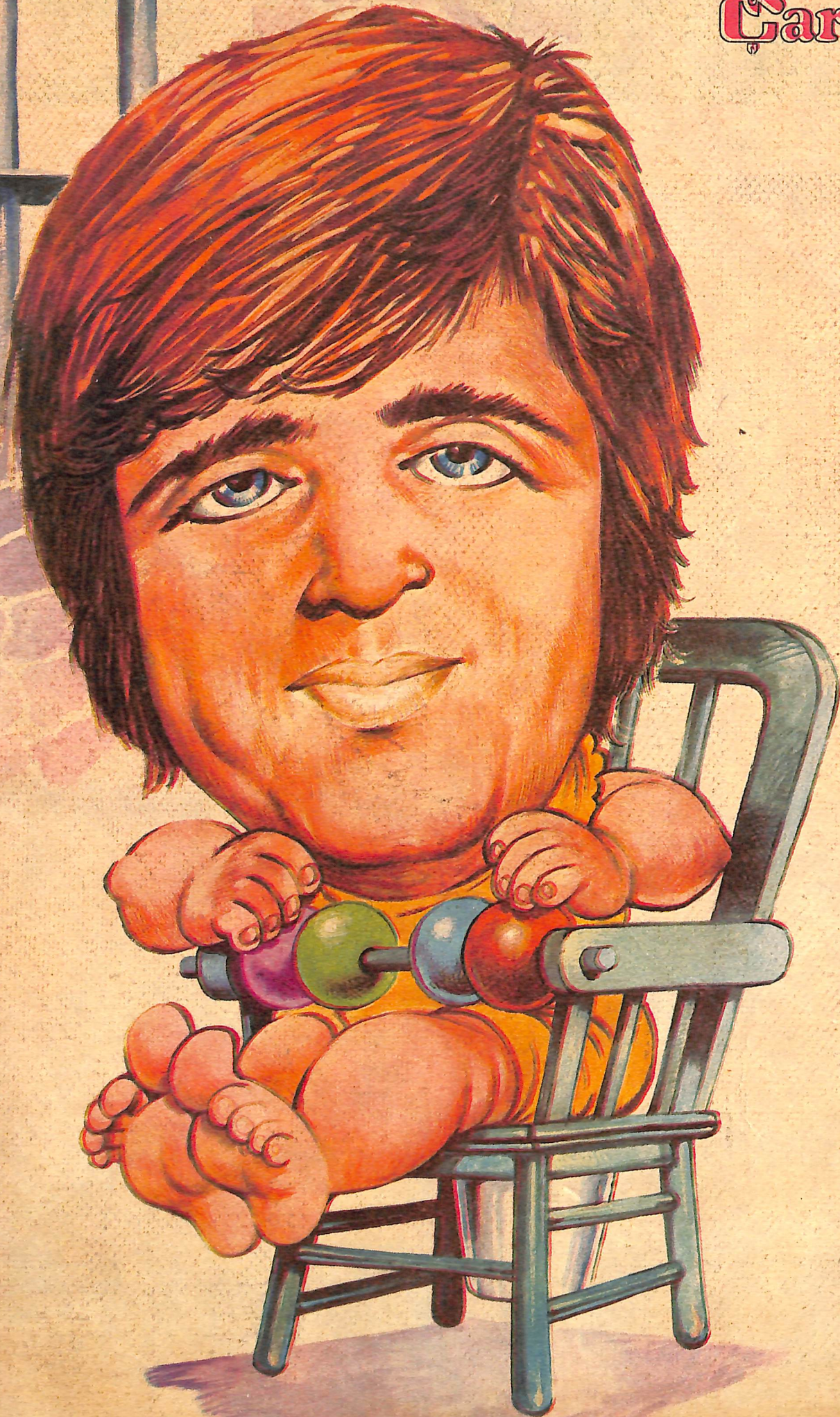

Pencereden kuş uçtu
Yandı yürek tutuştu
Burton'un dul kalmasına
MUHITTİN sebep oldu

Yazan:
Kandemir
KONDUK

Çizen:
Bülent
DÜZGİT

Çarsaf

BÜLENT
DÜZGİT.

ADAM OLACAK ÇOCUK...